Biblioteca Cent ală
Regiona ă
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 438
Marți 8 iulie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R.

Sarcină de frunte — *asigurarea fondului central al statului*

De o săptămînă şi mai bine muncile de seceriş sînt în toi în mai toate regiunile țării. Oameni cu combine, secerători, strîng bogăția lanurilor gospodăriilor agricole de stat, gospodăriilor colective, cooperativelor agricole de producție şi întovărăşirilor agricole. Țăranii muncitori cu gospodării individuale au împînzit cîmpul, zorind şi ei secerişul. Pretutindeni, pe ogoarele patriei, e astăzi multă bucurie, — bucuria strîngerii unor recolte bogate de cereale. Iată, bunăoară, de pe suprafețele recoltate în primele zile, gospodăriile de stat Jegălia şi Borduşani, regiunea Constanța, au obținut aproape 2.500 kg de grîu la ha, cea din Toporu, Drăgăneşti-Vlaşca — 2.135 kg în medie la hectar, iar cea din Moțătei, regiunea Craiova a obținut cîte 2.100 kg de grîu la hectar de pe cele 150 de ha treierate în primele zile. De asemenea, gospodăria colectivă din comuna Călăraşii Vechi, regiunea Bucureşti, a obținut pe unele tarlale 2.500 kg grîu la ha, dovadă a hărniciei şi priceperii colectiviştilor, dovadă a rodniciei muncii pe tarlale unite.

Aceste însemnate succese se datoresc sprijinului pe care partidul şi guvernul nostru îl dau agriculturii țării pe linia mecanizării, a introducerii procesului tehnic în toate ramurile de producție agricolă, a folosirii îngrăşămintelor chimice şi organice etc.

Este în interesul întregului nostru popor muncitor, ca în fondul central al statului să intre cantități cît mai mari de produse agricole. Acestea servesc la aprovizionarea populației muncitoare a oraşelor şi centrelor industriale, a populației țărăneşti din regiunile cu producție agricolă insuficientă, la aprovizionarea industriei cu materii prime agricole, la crearea stocurilor necesare pentru comerțul cu alte țări, şi la formarea rezervelor de stat.

Ştiut fiind, că izvoarele principale pentru acoperirea fondului central de produse agricole sînt resursele proprii ale statului (producția gospodăriilor agricole de stat, plata în natură pentru munciile S.M.T., uiumurile etc.) precum şi contractările şi achizițiile de produse agricole, este de datoria gospodăriilor de stat, a unităților agricole socialist-cooperatiste, a tuturor contractanților, de a duce la bazele de recepție, fără întîrziere, cantitățile de cereale în drept de a fi predate statului. De asemenea, fără întîrziere trebuie predate la bazele de recepție cerealele ce reprezintă plata în natură pentru muncile S.M.T. şi uiumurile pentru batoze.

Răspunzînd cu cinste sarcinilor puse de partid şi guvern, gospodăriile de stat predau acum cantități de cereale mult mai mari şi de calitate mai bună față de alți ani. Un frumos exemplu dă în această privință, printre altele, gospodăria de stat Ivăneşti, regiunea Bucureşti, care predă zilnic în timpul treierişului peste 35 vagoane de grîu de calitate superioară şi gospodăria colectivă din comuna Saravale, regiunea Timişoara, care, după treieratul orzului, a predat pentru muncile S.M.T. cantitatea de 10.000 kg orz calitate superioară. O pildă demnă de urmat este şi aceea a întovărăşirii agricole din Oltenița rurală, regiunea Bucureşti, care, în prima zi de treieriş, a dus la baza de recepție 1.550 kg grîu pentru plata muncilor S.M.T., 4500 kg grîu în contul contractului încheiat cu unitățile comerciale de stat şi 1.000 kg grîu drept uium pentru batoze.

In munca şi lupta pentru ridicarea continuă a nivelului de viață al întregului nostru popor muncitor, oamenii muncii din agricultură au de îndeplinit cu cinste şi spirit patriotic îndatoririle față de formarea fondului central de produse al statului. Predînd la timp cerealele ce se cuvin statului şi avînd grijă deosebită ca acestea să fie numai de bună calitate, muncitorii gospodăriilor de stat, colectiviştii, întovărăşiții şi țăranii muncitori cu gospodării individuale, vor aduce o contribuție de seamă la întărirea statului nostru democrat-popular, la construirea socialismului în țara noastră, la apărarea păcii.

NICI UN CEAS PIERDUT LA TREIERIŞ

Anul acesta, recoltatul păioaselor a început mai devreme ca în 1957. In unele regiuni ale țării, secerişul grînelor este foarte înaintat. Nu acelaşi lucru se poate spune însă şi despre lucrările de treieriş.

Din datele centralizate de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi din relatările corespondenților noştri, reiese că deşi în numeroase raioane s-au secerat încă de acum o săptămînă mari suprafețe cu orz de toamnă şi grîu, lucrările de treieriş n-au început nici pînă în prezent. Din cele 19.519 arii ce trebuie să fie amenajate în întreaga țară, garniturile de treier n-au fost aduse decît pe 1.458 de arii; de asemenea, din cele 600 de arii electrificate unde vor lucra maşinile S.M.T.-urilor n-au fost instalate batozele decît pe 113 arii.

Această situație dovedeşte că în multe locuri se merge încă pe linia executării muncilor de vară pe etape, — întîi secerişul şi abia după terminarea acestuia treierişul şi arăturile.

Decalajul care s-a creat între seceriş şi treieriş trebuie lichidat grabnic. In acest scop, este necesar ca, colectivele regionale şi raionale de coordonare a lucrărilor agricole să ia de îndată măsuri pentru amenajarea de urgentă a tuturor ariilor planificate, aducerea batozelor la locul de treier, transportul cerealelor la arii, organizarea cetelor şi funcționarea neîntreruptă a garniturilor de treier pe ariile electrificate. Totodată, este necesar ca miriştile eliberate să fie imediat arate, folosindu-se pe scară largă schimburile de noapte. Gospodăriile agricole de stat au datoria ca după terminarea recoltatului şi treierişului propriu, să ajute din plin S.M.T.-urile la executarea acestor lucrări, în unitățile agricole cooperatiste.

Seceră, dar nu treieră

Anul acesta, semnalul secerişului în raionul Brăneşti, a fost dat de colectiviştii din comuna Vasilați. Incă de la 12 iunie, observînd că grîul a dat în pîrgă, ei au anunțat S.M.T.-ul Budeşti, pentru a le trimite secerătorile-legători. A doua zi seceratul era deja început. Exemplul lor a fost urmat şi de celelalte 12 gospodării colective din raion, de întovărăşirile agricole şi de țăranii muncitori cu gospodărie individuală. In mai puțin de 10 zile, cele 699 de ha. cultivate cu orz în întreg raionul au fost secerate, trecîndu-se apoi la recoltatul grîului. Un lucru pozitiv demn de subliniat, e acela că toate gospodăriile colective, precum şi o parte a întovărăşirilor agricole din raionul Brăneşti recoltează anul acesta păioasele cu maşinile S.M.T.-ului. Faptul acesta pe lîngă că eliberează multe brațe de muncă pe care le pot folosi la alte lucrări, le permite în acelaşi timp să termine secerişul în cea mai scurtă vreme, evitînd pierderile de recoltă. Astfel, pînă la 1 iulie, la gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din comuna Progresul, se reuşise să se recolteze — pe lîngă cele 40 ha cu orz — 110 ha cu grîu din suprafața de 200 ha. cultivată în anul acesta. Tot pînă la aceeaşi dată, mecanizatorii de la S.M.T. Săruleşti, recoltaseră 110 ha. cu grîu la gospodăria colectivă „Octombrie Roşu" din comuna Tămădău, iar la întovărăşirile agricole din comuna Cătruneşti — 5 la număr — 250 de ha din 705 cultivate cu grîu. Pînă în prezent, pe întreg raionul s-a recoltat aproape 50 la sută din suprafața cultivată cu grîu. (20.201 ha).

Paralel cu munca de recoltare pe suprafețele unde orzul şi grîul au fost secerate, s-a început executarea lucrărilor de vară ale solului. Astfel, colectiviştii din Vasilați au arat o suprafață de 45 de ha, pe 25 din acestea, semănînd porumb furajer. In tot raionul Brăneşti, pînă la 1 iulie se dezmiriştiseră peste 550 ha.

Dacă în ceea ce priveşte secerişul şi dezmiriştitul în raionul Brăneşti s-au înregistrat unele rezultate bune, nu tot acelaşi lucru se poate spune şi despre treieriş. Deşi recoltatul a început pe 13 iunie la orz şi pe 23 iunie la grîu, pînă în ziua de 5 iulie nu se începuse treieratul decît pe o singură arie în comuna Vasilați. Ori, este ştiut că agrotehnica recomandă ca păioasele să fie treierate după 5 zile de la începerea recoltării. Foarte anevoios merg în comune lucrările de amenajare a ariilor. Din cele 74 de arii care vor funcționa în vara aceasta, pînă la sfîrşitul săptămînii trecute nu erau amenajate decît 27. şi nu se scoscseră decît 12 batoze pe arie. Mai mult decît atît, în raion mai există încă la ora actuală, în sectorul particular, 2 batoze nereparate, care, nu se ştie dacă vor mai putea fi folosite la treierat. Vinovate de faptul acesta se fac atît sfaturile populare ale comunelor Afumați şi Vasilați, unde există aceste batoze, cît şi organele agricole raionale, care nu au pus în vedere chiaburilor Iordan Nicolae şi Marin Nicolae să-şi repare la timp batozele.

In planul de campanie al secției agricole raionale este scris că în ziua de 7 iulie treierişul va începe pe toate ariile. Oare, cum se va putea începe treierişul cu toate forțele, cînd pînă zilele trecute mai erau arii neamenajate şi batoze nereparate? Dat fiind faptul că vremea e destul de înaintată şi există un decalaj destul de mare, între seceriş şi treieriş, e momentul ca în raionul Brăneşti să fie luate măsuri neîntîrziate de urgentare a începerii treierişului.

V. POMPILIU

TREIERATUL ORZULUI

Pe aria gospodăriei colective „Grivița Roşie" din raionul Domneşti, treieratul orzului e pe sfîrşite. Pînă-n seară va veni grîul la rînd. Colectiviştii se grăbesc. Vor ca gospodăria lor să fie prima pe raion.

Cum sînt folosite învățămintele consfătuirii de la Constanța

DE O CALE BUNĂ

✻ S-a extins cultivarea plantelor tehnice ✻ *Numărul animalelor proprietate obştească va ajunge anul acesta la 188 taurine, 150 porcine, 550 ovine* ✻ Aplicarea retribuției suplimentare, stimulent în muncă pentru colectivişti

De curînd am vizitat două gospodării colective din raionul Sînnicolaul Mare, care, deşi vecine şi cu posibilități asemănătoare, au obținut anul trecut rezultate diferite. Este vorba de gospodăriile colective „Iacuşchin" din Lovrin, şi „Scînteia" din Saravale.

Prima care cuprinde un număr de 321 familii cu 1.132 hectare, a realizat în 1957 un venit bănesc total de 2.074.320 lei. Pentru fiecare zi-muncă (a cărei valoare globală s-a ridicat la 48 lei) s-a împărțit membrilor, pe lîngă produsele respective, şi cîte 19 lei. Cea de a doua gospodărie colectivă are o suprafață de teren mai mare, (cca. 1.700 de ha) şi numără peste 400 familii. Cu toate acestea, venitul global realizat a fost de numai 704.931 lei, repartizîndu-se pentru fiecare zi-muncă (în valoare totală de 30,25 lei), în afară de produse, doar 3,18 lei.

O analiză mai amănunțită a felului în care au fost gospodărite anul trecut cele două unități agricole cooperatiste, mi-a dat putința să aflu căror cauze se datoreşte această deosebire. La Lovrin, conducerea gospodăriei, dînd dovadă de mai multă chibzuință, şi-a îndreptat atenția spre dezvoltarea celor mai rentabile ramuri de producție. A fost extinsă simțitor cultura plantelor tehnice — sfecla de zahăr, cînepă, tutun etc. Multă grijă s-a dat şi sectorului legumicol unde s-a practicat obținerea mai multor recolte de legume de pe aceeaşi suprafață de teren. Datorită aplicării agrotehnicii au fost obținute la principalele culturi recolte sporite: 2.201 kg. grîu la ha, 6.841 kg cînepă, 22.724 kg sfeclă de zahăr. Ca urmare gospodăria a realizat în sectorul vegetal venituri însemnate. Numai plantele tehnice au adus peste 1.000.000 lei. S-a mers pe calea bună de a se contracta cît mai multe produse vegetale şi animale cu statul, fapt care a permis gospodăriei să obțină venituri mari şi să împartă avansuri băneşti în tot cursul anului. In felul acesta, a crescut cointeresarea colectiviştilor şi participarea lor la muncă. S-a întărit şi dezvoltat fondul de bază cu ajutorul căruia au fost ridicate construcții zootehnice, au fost utilate atelierele întreprinderilor anexe, şi cumpărate animale de producție.

Cum au muncit colectiviştii de la

Ing. N. FLORIAN

(Continuare în pag. 3-a)

La BAZA de RECEPȚIE

CHITANȚA Nr. 1

Muncitorii gospodăriei agricole de stat „Vasile Roaită" din comuna Dobroieşti, raionul Roşiori de Vede, au ținut ca la predările de cereale pentru fondul central al statului să fie în acest an primii pe raion. Astfel, zilele trecute, îndată după recoltatul a peste 100 hectare, ei au transportat la baza de recepție Balaci peste 20 vagoane de grîu, obținînd chitanța nr. 1 pe raion.

Pe zi ce trece, tot mai multe batoze intră în funcțiune, treierînd recolta de păioase din acest an. De la gospodăriile de stat, unde în majoritatea cazurilor recoltatul s-a făcut cu combinele, de pe ariile de treier ale gospodăriilor colective, cooperativelor agricole de producție şi întovărăşirilor agricole, au fost primite la bazele de recepție primele cantități de cereale pentru fondul central al statului.

ÎNCEPUTUL

Membrii gospodăriei colective „I. C. Frimu" din comuna Isaccea, raionul Tulcea, au pornit acum o săptămînă la recoltatul grîului cu combina. Din primele boabe, ei au predat la baza de recepție 1.400 kg grîu, angajîndu-se să predea cu intîietate întreaga cantitate de cereale contractate cu statul în acest an.

GRÎU PENTRU SĂMÎNȚĂ

Indeplinindu-şi angajamentul de a obține în acest an producții sporite şi de bună calitate, muncitorii gospodăriei de stat Urleasca, regiunea Galați, au predat zilele trecute la baza de recepție din comuna Ianca, primele 3 vagoane de grîu din noua recoltă. Grîul predat fiind de cea mai bună calitate a fost înmagazinat cu destinația pentru sămînță.

ÎN CÎTEVA ZILE

Zilnic, la baza de recepție din gara Sighireanu, raionul Lehliu, camioanele gospodăriei de stat Dîlga, transportă grîul recoltat cu combinele. Delegatul gospodăriei, Ion Corcodel, a raportat de curînd că numai în cîteva zile a predat la baza de recepție mai mult de 15 vagoane de grîu cu 79 greutatea hectolitrică şi 3 la sută corpuri străine.

2.700 kg. orz la ha

De îndată ce orzul a dat în pîrgă mecanizatorii din G.A.S. Pojorăni, raionul Huşi, au început recoltatul şi apoi treierişul. Pînă la 2 iulie a.c. ei au terminat de strîns recolta de pe cele 50 ha cultivate cu orz. Producția realizată este de 2.700 kg la ha. Paralel cu recoltatul şi treieratul orzului, a început în această gospodărie de stat şi seceratul secarei. In numai cîteva zile cele 50 ha cultivate cu această plantă au şi fost recoltate.

De asemenea, nici mazărea n-a fost neglijată aici. Ajungînd în faza de coacere recoltatul a început. Pînă la 2 iulie, 30 din cele 50 ha au şi fost recoltate.

In aceste munci s-au evidențiat în mod deosebit tractoriştii: Leon Biru, Cezar Bostan, Ştefan Luca şi alții care şi-au depăşit zilnic normele de lucru la recoltat.

IULIU SCHAFFER
corespondent

Se pune bază recoltei viitoare

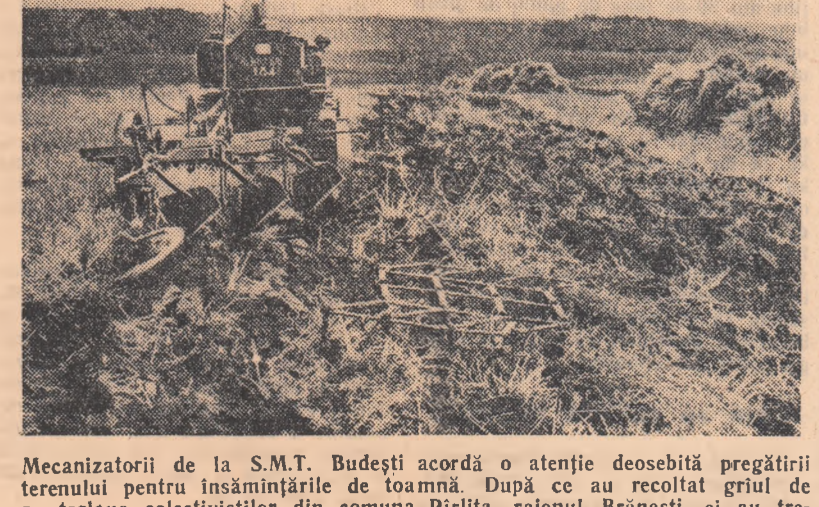

Mecanizatorii de la S.M.T. Budeşti acordă o atenție deosebită pregătirii terenului pentru însămînțările de toamnă. După ce au recoltat grîul de pe tarlaua colectiviştilor din comuna Pîrlita, raionul Brăneşti, ei au trecut la aratul miriştei. Iată-l în fotografie pe tractoristul Dinu Haralambie arînd printre clăile de grîu.

ROADELE MUNCII UNITE

● Semănînd orzul după porumb recoltat devreme şi în teren arat adînc imediat după recoltare, gospodăria colectivă din Căzăneşti, raionul Slobozia, a obținut în medie la ha 2.100 de kg.

● Şi mai mare este producția de orz obținută la hectar de gospodăria colectivă „16 Februarie" din comuna Baba Ana, raionul Mizil. Pînă în prezent a fost treierată recolta de pe 20 ha. Producția medie la hectar e de 2.200 de kg. La fel de bună se anunță şi recolta de grîu, netreierată încă.

● Cooperatorii din oraşul Zimnicea au obținut peste 2.000 de kg de grîu la ha. Individualii n-au recoltat încă dar, după aprecierea lor, producția ce o vor obține va fi cu cîteva sute de kg mai mică. Iată de ce cererile de înscriere au început să se adune pe masa preşedintelui cooperativei de producție.

● De curînd, țăranii muncitori Dumitru Popa şi Ciucă Nicoliță din comuna Segarcea, regiunea Craiova au făcut cereri să fie primiți în întovărăşirea „Inainte spre socialism". Dorința nu le-a venit din senin. Cu trei zile în urmă, după ce atît ei cît şi întovărăşiții au treierat grîul, şi-au făcut o socoteală simplă. Cu toate strădaniile lor obținuseră cu 860 kg grîu la hectar mai puțin de cît întovărăşirea.

Au înțeles de ce. In timp ce întovărăşiții munciseră în comun, îngrijindu-se de aplicarea măsurilor agrotehnice, ei lucraseră de unul singur pe fîşii înguste, cum au apucat din bătrîni.

● In două zile a fost secerat grîul de pe 150 ha. Aceste cifre sînt suficiente pentru a ilustra avîntul cu care colectiviştii din Călăraşii Vechi, regiunea Bucureşti, au pornit la recoltarea păioaselor.

Treierişul primelor stoguri, a arătat că de pe unele tarlalele s-au obținut 2.500 de kg de grîu la ha. „Una peste alta, vom scoate aproape 2.000 kg la hectar" spun colectiviştii cu mulțumire.

IN ATENȚIA

Gospodăriilor agricole colective şi cooperativelor agricole de producție

La redacția ziarului nostru am primit în ultima vreme numeroase scrisori de la gospodării agricole colective şi cooperative agricole de producție prin care acestea ne întreabă: De unde şi în ce condiții îşi pot procura material lemnos pentru construcții.

In urma informațiilor primite de la Direcția generală a organizării sectorului socialist din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, sîntem în măsură să răspundem:

Pentru o mai bună aprovizionare a gospodăriilor agricole colective şi a cooperativelor de producție cu material lemnos, în vederea ridicării de cît mai multe construcții rurale, în afară de repartițiile de materiale din fondul central, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii a repartizat peste 10.000 m.c. material lemnos la diferite centre silvice. De asemenea, printr-o hotărîre recentă a Consiliului de Miniştri s-a aprobat reducerea prețului de cost al acestor materiale la 280 lei m.c. In acest scop, gospodăriile agricole colective şi cooperativele agricole de producție pot să se adreseze secțiilor agricole ale sfaturilor populare regionale care le vor indica cantitățile şi locul de unde să-şi procure materialul lemnos necesar.

Grîul de sămînță al întovărăşirii se strînge de pe arie

Se împlineşte anul de cînd întovărăşirile agricole din raionul Strehaia au inițiat acțiunea de a strînge grîul de sămînță de pe arie. Inițiativa acestor întovărăşiri a fost însuşită repede de mii de unități cooperatiste din toate raioanele țării. Ca să-i convingă pe țăranii întovărăşiți că-i bine să strîngă grîul de sămînță de pe arie pentru a putea cultiva cerealele păioase laolaltă, organele agricole din regiunile Timişoara, Craiova, Autonomă Maghiară au organizat numeroase vizite la unitățile unde s-a muncit în comun. Deosebit de convingătoare au fost vizitele făcute în întovărăşiri ca: Obîrşia de Cîmp, regiunea Craiova, Carani, regiunea Timişoara, Debred, Regiunea Autonomă Maghiară. Lucrînd în comun aceste întovărăşiri au obținut anul trecut peste 2.000 de kg grîu la ha. Intovărăşirea din Debrod, de exemplu, a avut la hectar o producție medie de grîu de peste 2.400 kg.

Anul acesta, în ciuda unor condiții nu tocmai prielnice, întovărăşirile agricole care au cultivat grîul şi orzul în comun au realizat producții mari. Intovărăşiții din Mizil au obținut, de pildă, 1.700 de kg de orz la ha., iar întovărăşirea „23 August", dintr-un cartier al Olteniței, a scos în medie, la aceeaşi unitate de suprafață, o producție de grîu de 2.000 de kg. Aceste exemple arată, că munca în comun îngăduie aplicarea celor mai avansate metode agrotehnice fapt ce duce la sporuri însemnate de recoltă. Față de întovărăşirile din jur care au aceleaşi condiții de sol, dar care, muncind individual, nu au putut aplica decît în parte complexul de reguli agrotehnice, unitatea din Oltenița a obținut o producție medie la hectar mai mare cu 300—600 de kg.

ÎN CRONICA ZILEI

Convingerea că munca laolaltă aduce recolte mari a determinat întovărăşirile din Mizil, Oltenița, din Castranova, Leu şi Borăscu, regiunea Craiova, să ia încă de acum măsuri de organizare a muncii în comun la însămînțările de toamnă. Aceste întovărăşiri au reținut deja grîul necesar însămînțărilor. El va fi schimbat luna aceasta cu grîu de calitate.

E bine ca exemplul acestora să fie urmat de toate întovărăşirile agricole. Strîngînd grîul de sămînță încă de pe arie, întovărăşirile îl pot schimba din vreme cu sămînță de calitate şi pot organiza temeinic munca în comun. Organele agricole au datoria să nu precupețească nici un efort pentru a convinge pe toți întovărăşiții să rețina încă de pe arie grîul de sămînță. Vizitele la întovărăşirile care au lucrat în comun şi au obținut producții mari, este cel mai bun mijloc de convingere. Este spre binele întovărăşiților ca odată cu sămînța să strîngă şi cerealele alocate fondului de bază. In felul acesta a procedat întovărăşirea din Oltenița, despre care am mai amintit. Ea a reținut pentru fondul de bază 20 de kg. de fiecare hectar cultivat cu grîu.

Fruntaşi din agricultură

ION ŞOANCA
mulgător la gospodăria agricolă de stat Peştera, regiunea Constanța. In anul 1957 a avut planificat să obțină de la efectivul de vaci pe care le îngrijeşte, o producție de 32.400 litri lapte; a realizat 47.249 litri.

ION ZAHARIA
îngrijitor de porci la gospodăria agricolă de stat Todireşti, regiunea Iaşi. Anul trecut de la lotul de scroafe îngrijite de el s-a realizat un număr de 860 purcei, în loc de 600 planificați.

CIFRE, OAMENI şi FAPTE

Cu mai bine de trei decenii în urmă, cartierul Mehala din Timişoara, îşi dobîndise o oarecare faimă printre sportivi. De aici se ridicaseră un mănunchi de jucători care au dat o neuitată strălucire fotbalului romînesc. Apoi nu s-au mai petrecut în Mehala evenimente deosebite. Nici chiar pe tărîm sportiv. Cartierul slujbaşilor mărunţi, al pensionarilor nevoiaşi şi al micilor agricultori a dus o existenţă apăsătoare uniformă, fără înnoiri, pînă cînd...

...In 1955 s-a înfiinţat aici gospodăria agricolă colectivă „Steagul lui Lenin". Cei din cartier au discutat mult. Doar aci apăruse ceva... neobişnuit. Colectiviştii din Mehala au muncit cu rîvnă în aceşti ani iar rezultatele sînt grăitoare. In 1957 valoarea zilei-muncă a ajuns la 48,60 lei. Fondul indivizibil s-a dublat faţă de 1956 reprezentînd peste 200.000 lei la suta de hectare.

— Toate acestea, îmi spune tov. Miclăuş Niculae, preşedintele gospodăriei, sînt realizări bune de care sîntem mîndri, dar după cele ce am auzit la consfătuirea de la Constanţa, îmi dau seama că sîntem încă la început. Noi va trebui să dezvoltăm temeinic sectoarele zootehnic şi legumicol. Sîntem doar o gospodărie colectivă preorăşenească şi trebuie să ţinem seama de această situaţie. De curînd, am hotărît în consiliu să mai cumpărăm 9 vaci pentru ca la sfîrşitul anului să avem un efectiv de 25 capete, de la care sperăm să obţinem în medie 2.000 litri lapte pe cap de vacă. Pentru a le îmbunătăţi hrana am pus 14 ha nutreţuri de siloz. Tot în acest an vom mări numărul de scroafe York alb la 20. Şi mai ales vrem să îngrăşăm cît mai mulţi porci. Deocamdată avem în plan să livrăm 60 de porci îngrăşaţi. Este o îndeletnicire foarte rentabilă pentru noi. Ii hrănim cu un amestec ieftin şi foarte hrănitor: 2 kg. resturi de la abator amestecate cu un kilogram de tărîţe. Toată hrana costă 0,90 lei pe zi pentru o scroafă de 2 ani. Avem 350 de oi de rasă ţigaie. Vom mări numărul lor ameliorînd totodată şi rasa. In perimetrul gospodăriei se află un lac, — Ţiriga — cu o suprafaţă de 9 ha. In toamnă îl vom curăţa de peştii răpitori şi îl vom repopula cu puiet productiv. Tot aici vom creşte 2.500 de raţe şi 2.000 de gişte.

— Dar cu legumicultura, întreb eu?

— Pînă acum nu am înregistrat rezultatele aşteptate. Ne-ar trebui sere speciale pe care deocamdată nu le avem. Pentru început construim nişte răsadniţe olandeze (au dimensiunile 60 cmx3 m. şi sînt acoperite cu geam). Cu ajutorul lor, vom recolta în primăvară castraveţi timpurii şi ardei. De asemenea, pregătim 2 ha. pentru căpşunărie. Veniţi la noi la anul cînd se vor coace şi o să discutăm atunci în condiţii mult mai plăcute, mai ales că o să vă putem arăta şi construcţiile noi.

— Ce intenţionaţi să construiţi?

— Avem nişte proiecte întocmite de I.P.C.A. care prevăd grajduri pentru animale, remize, magazii, clădiri administrative, o seră de 700 m p. etc. Deocamdată vom începe numai construcţiile strict necesare: un grajd nou, coteţe pentru raţe şi gişte, coteţe de vară pentru scroafe. Facem numai cît ne stă în puteri. Vom continua în anul următor, mai ales că o parte însemnată din bani îi obţinem de la întreprinderile anexe, foarte rentabile.

Aş vrea să mai adaug, continuă tovarăşul Miclăuş, că am trecut la aplicarea retribuţiei suplimentare. Se lucrează pe om şi pe echipă la porumb, sfeclă de zahăr şi floarea-soarelui. Studiem acum posibilităţile ca în anul viitor metoda să fie extinsă şi la alte ramuri de producţie.

— Mai aş avea o ultimă întrebare: cum staţi cu recolta?

Preşedintele îmi întinde o glastră în care se răsfaţă mîndru, un buchet de spice de orz, ovăz şi grîu.

— Priviţi... pe concret. Cu toată lipsa de ploaie vom scoate cel puţin 1.700 kg. grîu şi 3.000 kg. porumb boabe la ha. Sfecla şi floarea-soarelui sînt de asemenea foarte bune. Cînepa a ieşit cam rară, de aceea o vom opri de sămînţă.

Dacă mai aveţi vreo întrebare, vreo nelămurire, ne întîlnim diseară la Facultate, la tovarăşul profesor Oprea. Ţinem acolo o şedinţă urgentă.

Peste o clipă preşedintele a dispărut la treburile sale urgente şi importante.

Intrarea în laboratorul de pedologie este străjuită de cîteva zeci de lădiţe dreptunghiulare, sub geamul cărora se zăresc cele mai diferite probe de sol. Un fel de hartă vie în culori şi relief. Aici l-am cunoscut pe profesorul doctor Cristache V. Oprea, şeful catedrei de pedologie a Institutului agronomic din Timişoara şi vicepreşedintele gospodăriei agricole colective „Steagul lui Lenin" din Mehala. Profesorul este colectivist de aproape 2 ani. Să vedeţi cum s-a întîmplat.

In toamna lui 1956, fusese mai întîi secetă, apoi ploaie şi oamenii nu ştiau ce să facă pe cîmp. Profesorul s-a oferit să sprijine gospodăria colectivă din Mehala. Cînd s-a prezentat preşedintelui de pe atunci, acesta, un om cam îndărătnic şi uşuratic, i-a spus pe şleau: „Vă dăm semnătura pe delegaţie că v-aţi prezentat şi..." Atîta înţelesese el din această pornire generoasă. Profesorul Oprea a ieşit din birou şi s-a amestecat între oamenii care se strînseseră în ograda colectivei. Aici i-a cunoscut pe Miclăuş Niculae, pe Roman Niculae secretarul de partid şi pe alţii. Le-a înţeles frămîntarea. I-a luat pe cîmp cu maşina şi după ce a văzut situaţia, le-a spus fără înconjur să semene. Pe răspunderea lui. Aşa a început o rodnică şi interesantă colaborare. Cînd în februarie 1957, profesorul le-a propus colectiviştilor să-l primească în rîndurile lor, aceştia au răsuflat uşuraţi. Se temeau că după un timp profesorul o să-i lase şi le-ar fi fost tare greu fără el. Dar şi profesorul era bucuros. Noua lui calitate de colectivist a făcut să dispară repede rezerva şi sfiiciunea oamenilor. Acum, aceştia îl primeau mai simplu, cu căldură, ca pe unul de al lor. Bătrînele colectiviste îi spun „profesorul" şi vin la el cu ori ce necaz sau problemă personală. Profesorul le-a procurat pînă acum nu mai puţin de 18 locuri de casă, 26 de biciclete precum şi numeroase garnituri de mobilă. In schimb şi profesorul le-a cerut colectiviştilor ceva: să-şi facă fiecare grădină de zarzavat pe lîngă casă, să crească vaci, pentru ca gospodăria colectivă să poată livra laptele şi legumele pe piaţă, înlăturînd autoconsumul. Şi mai ales i-a învăţat pe oameni să se poarte ca adevăraţi colectivişti. Unora le-a spus să lase intrigile şi bîrfa, pe cîţiva i-a sfătuit să renunţe la plăcerile rachiului, pe alţii să înceteze cu absenţele de la lucru.

Profesorul a dat ajutor în fiecare an la întocmirea planurilor de producţie, la stabilirea asolamentelor, s-a îngrijit de procurarea îngrăşămintelor, i-a instruit pe brigadieri. Tot el s-a dus la foştii săi studenţi care astăzi lucrează în staţiunile ICAR-Lovrin şi Cenad şi a schimbat seminţele gospodăriei cu soiuri de elită. In ianuarie anul acesta, adunarea generală l-a ales pe profesor vicepreşedinte. Este un emoţionant semn de preţuire şi încredere.

Noul consiliu are planuri îndrăzneţe. Consfătuirea de la Constanţa le-a dat o direcţie şi mai precisă. Gospodăria colectivă va trebui să dezvolte continuu zootehnia şi legumicultura, astfel ca ele să devină îndeletniciri principale. Pentru aceasta pledează deopotrivă poziţia preorăşenească a gospodăriei, suprafaţa de care dispune ca şi compoziţia membrilor (femeile reprezintă 2/3 din numărul colectiviştilor, iar peste 50 la sută din colectivişti au depăşit vîrsta de 50 de ani). Pentru un timp deci, dezvoltarea gospodăriei depinde şi de aceşti factori. Important este însă că gospodăria colectivă din Mehala merge pe un drum bun, cu îndrăzneală, întărindu-se cu fiece an.

Pentru o clipă am lăsat închipuirea să construiască o imagine care prindea contururi tot mai limpezi în mintea mea. In jurul Mehalei, spre Ronaţ şi Viile Noi, sînt nu mai puţin de 3.000 de ha. teren agricol. Deocamdată ele sînt cuprinse în 8 întovărăşiri. Dar cu timpul, întovărăşiţii nu vor mai sta multă vreme departe de gospodăria colectivă cu care se învecinează. Ii vor atrage recoltele, veniturile pe care le obţin colectiviştii (preşedintele Miclăuş speră că în acest an valoarea zilei-muncă va ajunge la 60 de lei). Şi aceasta este foarte, foarte ispititor pentru ori ce întovărăşit.

Astăzi, în gospodăria colectivă „Steagul lui Lenin" din Mehala sînt 59 de familii cu 236 hectare. Peste un an, peste doi, numărul lor va creşte necontenit, căci oamenii vor fi cu fiecare an mai înţelepţi, mai hotărîţi, înţelegînd mai bine care le este drumul spre bunăstare şi fericire.

LUCIAN CURSARU

Ştiaţi că...

...în China muştele, ţînţarii, şobolanii şi vrăbiile sînt denumite „Cele patru rele"? In toată ţara se duce în prezent o adevărată campanie pentru stîrpirea lor.

...marile irigaţii, cu scurgere liberă, din Kirghizia vor fi dirijate centralizat cu ajutorul unor instalaţii telemecanice? Aparatele instalate la tabloul de dispecer vor înregistra starea tehnică a instalaţiilor, temperatura aerului şi a apei, debitul apei în canalele de irigaţie şi consumul de apă.

...din seminţe de brusture se poate extrage un ulei care are proprietatea de a opri căderea părului?

...în anul 1957 fiecare al doilea colhoz din R.S.S. Bielorusă a obţinut venituri de peste un milion ruble? Venitul anual al unei familii de colhoznici a fost de 30.000—40.000 ruble?

...există o specie de peşte numit peştele-pumnal care dă şi astăzi de furcă marinarilor? Acesta trăieşte în general izolat, se hrăneşte cu peşti şi caracatiţe, atacă chiar balene. Nu de puţine ori el se repede cu furie în bordajul navelor străpungînd cu uşurinţă chiar şi un înveliş de oţel.

...oamenii de ştiinţă de la staţiunea experimentală pentru cultura orezului din Orientul îndepărtat au elaborat noi procedee de cultivare a acestei plante? S-a stabilit astfel ca seminţele de orez să fie însămînţate într-un sol tăvălugit, îngropate la adîncime de 4,5—5 centimetri. Cîmpurile vor fi acoperite cu apă numai atunci cînd tinerele plante au răsărit. Acest nou procedeu permite dublarea producţiei la hectar şi reduce considerabil volumul de muncă necesar cultivării orezului.

...oamenii de ştiinţă estonieni au elaborat un nou preparat pentru sporirea fertilităţii solului? In compoziţia lui intră amidon, cretă, azotat de amoniu, sulfat de mangan şi alţi cîţiva compuşi.

Noul preparat acţionează asupra plantelor, mai ales asupra legumelor, cu mult mai eficace decît îngrăşămintele bacteriene, accelerînd maturizarea legumelor şi apărîndu-le de boli. Incorporarea a 2—3 kg. la hectar sporeşte producţia de roşii cu 80 la sută.

...însămînţarea simultană a grîului de toamnă şi de primăvară în cursul primăverii dă posibilitatea să se obţină o recoltă de 5.300 kg. la hectar? După cum au arătat experienţele cercetătorului sovietic Piotr Iurin de la staţia agrobiologică Ceaşnikovo, din fiecare bob de grîu de primăvară şi toamnă, semănat separat, se formează în medie două tulpini cu 48 de boabe. Semănăturile simultane înlesnesc o înfrăţire neobişnuită a grîului, şi permit ca dintr-un bob să se formeze aproape nouă tulpini cu 266 de boabe. Cercetătorul sovietic îşi propune, în prezent, să realizeze o recoltă de cereale de 8.000 kg. la hectar. Insămînţările duble s-au dovedit a fi eficiente de asemenea la cartofi şi legume.

...dintr-un amestec de nitron — o fibră sintetică mătăsoasă — cu lînă se obţine o ţesătură care prin aspectul ei nu se deosebeşte de lînă? Această ţesătură este călduroasă, nu se şifonează şi este mai rezistentă ca stofa de lînă.

Lucrări de folos obştesc

In adunările populare ţinute cu ocazia dezbaterii contribuţiei voluntare în raionul Sighişoara s-au votat o serie de lucrări de interes obştesc: construcţii de poduri şi podeţe în număr de 42, repararea a 36 de poduri şi podeţe, extinderea de reţea electrică pe străzi în 8 comune, electrificarea comunei Hetiur, reparaţii de cămine culturale şi dispensare într-un număr de 9, repararea de 19 şcoli şi grădiniţe, introducerea gazului metan la şcolile şi sfaturile populare din comuna Albeşti şi Boiu, introducerea gazului metan în comuna Mureni şi o serie de alte lucrări importante.

Comuna Mălăncrav a propus repararea drumului între Mălăncrav şi Laslea pe o distanţă de 7 km. Comuna Senereuş electrificarea şcolilor şi a căminului cultural, construirea a 5 cabine pentru duşuri, comuna Criş — terminarea trotuarului şi începerea unei lucrări noi pentru 500 m. p. trotuar, repararea a 3 poduri mari, construirea a 5 poduri mici şi altele.

LAZĂR MARTON
corespondent

ACELEANU ZIS „PUTERE" E NEPUTINCIOS!

De multă vreme colectiviştii din Nana, regiunea Bucureşti, n-au mai avut o adunare atît de furtunoasă. Care mai de care cereau să vorbească. Discutau propunerea ca Ion Aceleanu să fie ales preşedinte al gospodăriei colective, în locul lui Marian care nu se arătase vrednic de încrederea oamenilor. Cel propus asculta cu supunere criticile aspre ale oamenilor. „După cîte îl cunosc, ştiu că poartă nasul cam pe sus"; „să se dezbare de năravul de a nu ţine seama de părerea noastră"; „să fie cu noi la bine şi la rău şi totul o să meargă cum trebuie". Toţi vorbitorii, după ce îşi spuneau părerea, se declarau de acord cu propunerea.

Purtarea lor era asemeni a unui gospodar care încearcă să cureţe rugina de pe un obiect la care ţine, pe care-l consideră folositor. Aceleanu a fost ales preşedinte.

N-a trecut decît puţină vreme şi colectiviştii au început să-şi dea seama că noul preşedinte e pe cale să le înşele încrederea.

Printre primele măsuri luate de Aceleanu, a fost chivernisirea rudelor. Ii trebuiau oameni supuşi, care să nu-i încurce socotelile. Şi a hotărît: Cristea Aceleanu va lua în primire magaziile gospodăriei. „Asta ştiu că e om de înţeles" — şi-a zis nepotul cu gîndul la unchiul uns magazioner.

Cînd a auzit de norocul ce-a dat peste Cristea Vasile Aceleanu s-a burzuluit la preşedinte: „adică de ce, unchiu-tău să facă pe boierul şi eu să mă speţesc muncind?" Ştia bine preşedintele că văru-său nu se prea speteşte, dar de ce să-şi supere rudele? L-a numit pe Vasile şef de echipă. Alt loc mai bun, deocamdată n-avea. Acestea au fost primele isprăvi: Ce-i drept, mici faţă de „personalitatea" înfăptuitorului.

Cînd şi-a amintit de personalitatea lui printr-o ciudată asociaţie de idei, preşedintele Aceleanu a ajuns cu gîndul la casa în care stă. S-a hotărît să-şi facă una nouă, mai mare, mai arătoasă. Dar nu prin muncă cinstită şi economie cum fac alţi oameni. La el totul a mers mult mai simplu. „Are gospodăria ciment şi ţiglă? Are. Păi dacă are, de ce să nu iau de acolo? Grajdurile pot să mai aştepte". Important e ca nimic să nu se înregistreze şi să nu fie dat în răspunderea cuiva. „Ploaia şi neglijenţa paznicilor e de vină de dispariţia materialului de construcţie" — a declarat cu nevinovăţie Aceleanu la proces. „Nu şi-a mai amintit" cînd a repezit pe Gheorghe Enache ce-i atrăsese atenţia că şipcile şi grinzile pe care le căra acasă sînt averea gospodăriei. Pentru că nici procurarea lemnului, nu i-a dat grijii fostului preşedinte. Pus pe căpătuială Aceleanu a tăiat 80 de salcîmi din averea gospodăriei şi i-a dus acasă. In mai puţin de 2 luni s-a mutat în casa cea nouă, pe care, cu toată sfeştania ce i-a făcut-o, avea s-o părăsească în scurtă vreme.

Nu o dată colectiviştii i-au vorbit lui Aceleanu despre neregulile care se petrec sub ochii lui, cerîndu-i să ia măsuri. Bumbacul era furat din cîmp, porumbul la fel; continua să dispară materialul de construcţie. De astfel de treburi îi ardea lui? Avea altele mai „însemnate". Cu autocamionul gospodăriei încărcat cu prieteni, rude, pleca să benchetuiască prin restaurantele din Olteniţa. Uneori în maşină se mai găseau şi putini cu brînză, pe care i le dădea unchiul din magazia gospodăriei. Le ducea prietenilor lui din Budeşti, şi Chirnogi. Nu pe bani, ci aşa, cadouri, ca din moşia lui.

E drept, Aceleanu folosea autocamionul numai în scopuri personale. Făcea din cînd în cînd „controale" deplasîndu-se cu maşina. Pe distanţă de 2-3 km.

Văzîndu-l, unii colectivişti observau batjocoritor: „S-a urcat scroafa-n copac". Să nu fi auzit el aceste observaţii usturătoare şi multe alte critici spuse deseori cu îndreptăţită mînie?

Sub oblăduirea lui Aceleanu alţi cîţiva chilipirgii ca Marian Ion, Ştefănescu Constantin şi Drăgan Crăciun şi-au însuşit din bunurile gospodăriei, bunuri făcute din strădania colectivă a oamenilor harnici şi cinstiţi.

Printre sătenii din Nana, Aceleanu era cunoscut sub porecla de „Putere". Îi plăcea această poreclă în care vedea recunoaşterea că-i un om descurcăreţ, puternic, priceput în pungăşii.

Justiţia, cu ajutorul nemijlocit al marii majorităţi a colectiviştilor care nu o dată înainte şi în timpul procesului au înştiinţat organele de stat despre potlogoriile lui Aceleanu, l-a făcut neputincios.

Sentinţa de condamnare la 2 ani şi 6 luni închisoare, sentinţă rămasă definitivă, a pus capăt poftelor de pricopsire necinstită ale acestui individ, care şi-a bătut joc de încrederea pe care colectiviştii i-o acordaseră.

T. OPREA

Din vorbă în vorbă

Colectivistul care ne întovărăşise prin gospodărie începu să ne povestească:

Să tot fie cîteva luni, cînd preşedintele le-a spus oamenilor noştri:

— Trebuie să facem 570. Avem 300, ne mai trebuie deci 270 de capete. Pe astea le cumpărăm.

— Nu mai cumpărăm nimic. Pînă cînd tot cumpărăm? Trebuie să luăm şi noi mai mulţi bani ziceau colectiviştii.

— Da' oile ale cui sînt? Dacă n-aveam oi, luai atîţia bani la ziua-muncă?

Altădată mergeam la Giurgiu. Pe şosea, veneau două căruţe cu nişte lăzi de sîrmă în care măcăneau sute de bobocei de raţă.

— Opreşte, îi zise el şoferului.

Coboară; se apropie de cei cu carele şi-i întrebă:

— De unde le-aţi cumpărat?

— De aci, de la fermă.

— Mai au?

— Mai aveau. Se întoarse la maşină şi-i spuse şoferului să meargă la ferma de pe valea Ghizdarului.

Cînd am ajuns la fermă un om ne întrebă:

— Cîte răţişoare vreţi?

— 600, răspunse preşedintele.

Se uită la ceas. Ptiuuu!!! Am întîrziat. La 9 trebuia să fiu la sfatul raional, să mergem la Mihai Bravu pentru a lua mieluşele. Dă-i bătaie tovarăşe. Şi uite aşa fraţilor, aleargă şi aleargă de nu-i mai stau călcîile.

— Despre cine vorbeşte. Ioane?

— Despre Daia.

— Daia!! Care Daia? ăla care veni atunci la noi să facem colectivă?

— Ala.

— Şi acum?

— E preşedintele colectivei de aci. Uite că vine şi el.

Preşedintele era îmbrăcat într-un costum gri. Pe piept îi străluceau două decoraţii. Una primită în 1952 „A 5-a aniversare a R.P.R." A doua primită la 2 aprilie 1958, pentru merite deosebite în transformarea socialistă a agriculturii.

— Aaa!!! Despre el vorbea adineauri omul acela.

— Despre el.

— Da cum de s-o fi priceput?... Nu termină vorba căci preşedintele îi întinsese zîmbind mîna.

— Mă mai cunoşti?

— Te cunosc de-atunci de cînd îmi ziceai să intru în colectivă.

— Şi?

— Atunci n-am intrat. Abia mai tîrziu. Dacă aş fi avut mai multă minte...

Pornirăm cu toţii spre masă. Petrecere mare şi multă avuţie. Au şi de unde: gîrla plină cu peşte; 570 de oi; 2.300 păsări; 60 de vaci; 90 de stupi şi cîte altele care le dă posibilitatea să devină în curînd o gospodărie puternică.

La masă s-a servit peşte prăjit, fripturi, cîrnaţi şi vin din belşug. Muzica ne-a cîntat tot timpul. Şi-a fost o veselie.

— Să trăieşti, Daia.

— Să trăiţi şi voi.

Oamenii îşi şopteau între ei.

„Il preţuiesc colectiviştii, ce crezi?"

„Bravo lor. Au doar un preşedinte priceput, cinstit şi vrednic".

„Aşa este. Şi-ai văzut, bre, că are şi decoraţii?"

P. BRATAN

Sfatul MEDICULUI

FEBRA TIFOIDĂ

Febra tifoidă numită popular lingoare este o boală infecţioasă provocată de un microb — bacilul tific. Microbul se răspîndeşte cu uşurinţă mai cu seamă la sate prin intermediul apei. Scurgerea murdăriilor infectate în apele curgătoare, în lacuri sau puţuri poate duce la epidemii — adică îmbolnăvirii în masă. Epidemiile apar de obicei vara — toamna cînd condiţiile de dezvoltare ale microbilor sînt prielnice.

Contactul organismului omenesc cu microbul febrei tifoide se face aproape totdeauna la nivelul aparatului digestiv, de unde se răspîndeşte apoi în tot organismul, îmbolnăvind prin otrăvurile lui, şi celelalte organe.

Boala prezintă, în linii mari, trei perioade care au o durată cam de 7—10 zile fiecare. Fiecare perioadă îşi are caracterele ei şi este dominată în general de evoluţia temperaturii.

In prima perioadă, temperatura începe să crească treptat pentru a ajunge spre sfîrşitul ei la 40—41°. Pielea devine uscată, faţa se înroşeşte, ochii încep să strălucească, apare o durere de cap puternică, pofta de mîncare dispare, setea creşte, buzele şi gura se usucă, limba se acoperă cu un depozit albicios — afară de vîrf şi margini care rămîn curate şi roşii. De multe ori bolnavului îi curge sînge din nas. Uneori, bolnavii se plîng de dureri în abdomen.

În a doua perioadă, temperatura ajunsă foarte ridicată, rămîne constantă 7—10 zile, iar semnele descrise mai sus se accentuează tot mai mult. Bolnavul este epuizat sau agitat, aiurează şi nu se mai poate alimenta. Tot acum apar pe abdomen şi piept nişte pete de culoare roz care la presiune dispar. Scaunele devin diareice.

În sfîrşit, ultima perioadă este caracterizată prin scăderea treptată a temperaturii şi dispariţia înceată a celorlalte semne, bineînţeles dacă nu se ivesc complicaţii.

Mijloacele de care dispune azi medicina pentru apărarea omului de această boală sînt de două feluri: de preîntîmpinare a bolii şi de vindecare.

În primul rînd, cel mai important lucru îl constituie vaccinarea şi revaccinarea contra acestei boli. Neprezentarea la vaccinări constituie o mare greşeală şi o gravă abatere de la indicaţiile sanitare, deoarece cel ce se sustrage nu este numai un duşman al sănătăţii lui, ci şi un om primejdios sănătăţii celor din jurul său.

În afară de vaccinări, o altă metodă de combatere a îmbolnăvirilor mai este şi asanarea fîntînilor, atît a celor de utilitate publică cît şi a celor de uz personal.

În cazul apariţiei unui caz suspect, care prezintă semnalele arătate mai sus, trebuie încunoştiinţate imediat organele medico-sanitare.

Dr. C. ANTONESCU

APROVIZIONARE

La magazinul cooperativei din Tărtăşeşti raionul Răcari, se găsesc tot felul de mărfuri pentru ţăranii muncitori din această comună.

In fotografie: Cumpărătorii Lazăr Nicolae, Daia Gheorghiţa şi Niculae Micu bucurîndu-se de cumpărăturile făcute: aparate de radio, vase de bucătărie, pachete de bumbac etc.

Un exemplu bun

La staţiunea de maşini şi tractoare Videle, regiunea Bucureşti, există o gazetă de perete care răspunde cu adevărat rostului ei, de a oglindi în fiecare decadă activitatea mecanizatorilor, subliniind succesele obţinute şi criticînd lipsurile ce se ivesc în muncă.

Gazeta este amplasată între birourile staţiunii şi atelierul mecanic, astfel încît mecanizatorii (în timpul cît se află în staţiune) pot lua cunoştinţă uşor, de conţinutul articolelor publicate aci.

Demn de subliniat e în primul rînd faptul că întotdeauna, în cadrul unui articol aşezat în centrul gazetei, sînt afişate realizările mecanizatorilor, pe brigăzi. Deocamdată, este menţinut şi tabloul care oglindeşte rezultatele brigăzilor şi ale celor 42 de tractorişti în campania de primăvară. De aci se poate afla astfel, că fruntaşii staţiunii sînt deocamdată tractoriştii Gudana Mihai, Dobre Ion şi Voicu Ion, care au realizat planul de producţie în procente de la 276—254 la sută.

Un articol scris de tov. Spetea Anghel, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. se intitulează: „Să obţinem în campania de vară realizări de seamă în muncă". Autorul subliniază că la pregătirea secerătorilor-legători, a batozelor şi a celuilalt utilaj necesar, s-au evidenţiat în mod deosebit tractoriştii Manole Constantin, Niculae V Ion, Neagu Dumitru şi Răgălie Neacşu.

Un merit al gazetei de perete este că nu trece cu vederea abaterile unor muncitori de la disciplină sau de la îndatoririle ce le revin. Astfel, tov. Badea Stelian, gestionar la magazia de scule, publică un articol intitulat: „Cum înţeleg unii tovarăşi să respecte disciplina". Sînt criticaţi aci cu tărie mecanicii Manole Constantin, Buduru Constantin şi Spelea Anghel, ca şi elevii Arghir Marin, Iosif Dumitru şi Cinciu Ion, care în timpul mesei aruncă cu pîine în farfuriile altora, pun apă în solniţele cu sare sau se joacă cu scaunele, fapte ce îngreunează servitul mîncărurilor şi produce dezordine în sala cantinei.

In legătură cu activitatea cantinei, un articol critic publică şi mecanicul agricol Ifrim Gh., care subliniază că uneori, din neglijenţa magazionerului Dobrescu Ilie, deşi mîncarea e gata, nu e adusă pîinea la vreme, iar muncitorii sînt nevoiţi să aştepte, pierzînd astfel timp preţios, tocmai în unele perioade de reparaţii.

Combativitatea de care dau dovadă muncitorii de la S.M.T. Videle în legătură cu diferite probleme ce-i frămîntă, constituie o garanţie că lipsurile încă existente în această staţiune vor putea fi înlăturate în mod sigur, în scurtă vreme.

Bine ar fi dacă exemplul bun al gazetei de perete de aci, ar fi urmat în multe alte S.M.T.-uri din ţară, unde de obicei spaţiul rezervat acestui scop, este nefolosit.

ION DRINCU

ÎNVĂŢĂMINTELE UNEI CONSFĂTUIRI

LUPINUL UN ÎNGRĂŞĂMÎNT VERDE VALOROS

Acum cîteva zile, la Casa Agronomului din satul Petin, regiunea Baia Mare, a avut loc o interesantă consfătuire. E vorba de importanţa culturii lupinului ca îngrăşămînt verde. Cu excepţia celor din regiunea Hunedoara, care nesocotesc această problemă, la consfătuire au luat parte delegaţi din toate regiunile din Ardeal şi Banat. Inginerii şi tehnicienii agronomi din unităţile agricole socialiste, secţiile agricole regionale şi raionale precum şi preşedinţi de gospodării colective veniţi aici au avut ocazia să cunoască îndeaproape experienţa şi rezultatele obţinute de unele unităţi din regiunea Baia Mare, în cultura lupinului pentru sămînţă şi ca îngrăşămînt verde.

★

Pînă de curînd, Lupinul a fost folosit în ţara noastră ca îngrăşămînt verde pe suprafeţe extrem de mici. Abia în ultimii 4 ani, el a început să capete o răspîndire mai largă în regiunea Baia Mare. Astfel, s-a ajuns ca în acest an să fie cultivat pe circa 600 de ha din care 300 pentru sămînţă.

Introducerea culturii lupinului ca îngrăşămînt verde în această regiune, a izvorît din necesitatea luării unor măsuri cerute de condiţiile de climă şi sol în vederea ridicării continue a producţiei agricole la ha. In regiunea Baia Mare, 83 la sută din terenurile agricole sînt de tip podzolic, cu o fertilitate scăzută. Faţa de această situaţie pe lîngă aplicarea diferitelor metode agrotehnice în scopul obţinerii unor producţii mai mari la ha, ridicarea fertilităţii terenurilor podzolice a devenit o sarcină de prim ordin. Un mijloc de seamă care ajută la ridicarea fertilităţii solului e constituit de gunoiul de grajd şi de cultivarea în asolament a plantelor leguminoase. Cantităţile de gunoi ce se produc anual şi suprafeţele cultivate cu leguminoase nu acoperă însă nevoile regiunii. Pentru aceasta, organele agricole regionale au început să introducă cultivarea lupinului, mijloc ieftin şi la îndemîna oricui.

Prin cultivarea lupinului, în sol se înmagazinează o mare cantitate de azot (prin încorporarea a 20 de tone masă verde de lupin la ha se asigură 200 kg azot, adică tot atît cît se obţine din 20 de tone de gunoi de grajd bine putrezit). In afară de aceasta, îngrăşarea unui hectar cu lupin este mai ieftină cu peste 400 de lei decît în cazul folosirii gunoiului de grajd. Culturile de cereale care urmează după lupin, dau o producţie cu 4—600 kg la ha în primul an şi cu 2—300 kg în al doilea an, mai mult decît se obţin de pe terenurile de acelaşi fel dar neîngrăşate. După cum se vede folosirea lupinului ca îngrăşămînt verde prezintă o foarte mare importanţă economică. Asta însă nu înseamnă că se poate renunţa la întrebuinţarea gunoiului de grajd şi a îngrăşămintelor chimice.

Cum se cultivă lupinul?

Lupinul este o plantă foarte puţin pretenţioasă faţă de sol. Creşte deosebit de bine pe terenurile cele mai sărace. In mod obişnuit el se cultivă în 2 scopuri: pentru sămînţă şi ca îngrăşămînt verde. Asupra culturii lupinului pentru sămînţă vom reveni la timpul potrivit. Cultivat ca îngrăşămînt verde el trebuie semănat ca şi cultura dublă după păioase, în mirişte. Pentru a fi mai economic, semănatul se poate face pe piele, la 4—5 cm adîncime. Se poate însămînţa şi în arătură, cu semănătoarea, la o distanţă de 40 cm între rînduri. După aceasta se grăpează obişnuit. Ori cum am proceda, lucrarea trebuie făcută imediat după recoltare pentru ca umezeala necesară germinaţiei seminţelor să nu se piardă. La fiecare hectar se folosesc 160—180 kg sămînţă, care se poate procura de la unităţile AGROSEM. Pentru a se obţine rezultate şi mai bune în acumularea azotului în sol, sămînţa de lupin trebuie să fie tratată înainte de folosire cu îngrăşăminte bacteriene, în special cu Nitragin, anume fabricat. Astfel, se realizează cu 20—30 la sută mai mult azot.

La consfătuire au fost amintite de mai multe ori metodele de muncă şi rezultatele obţinute de către gospodăria colectivă din Mădăras, raionul Satu Mare, în cultura lupinului. Pentru ca participanţii să vadă cum se prezintă această cultură şi să se convingă de rezultatele dobîndite în urma folosirii acestei plante ca îngrăşămînt, şi pentru sămînţă, s-a organizat o vizită la faţa locului. Aici, tovarăşul I. Pintea, preşedintele gospodăriei, a arătat printre altele:

— In gospodăria noastră cultivăm lupinul de numai cîţiva ani. In primăvara anului trecut, de pildă, cu sămînţa obţinută de pe cele 6 ha cultivate în 1956 am semănat 81 de ha din terenul cel mai slab. Toamna am recoltat de pe această suprafaţă cîte 2.000 de kg sămînţă la hectar. După ce am reţinut cantitatea necesară însămînţării celor 140 de ha pe care le cultivăm în acest an cu lupin, am vîndut statului, prin AGROSEM, sămînţă în valoare de 337.000 lei, ceea ce înseamnă un venit dublu faţă de cît am fi realizat cultivînd acest teren cu grîu. In afară de aceasta, grîul semănat în toamnă pe cele 81 de ha ne va da după calculele noastre cu peste 500 kg grîu la ha mai mult decît pe celelalte parcele care n-au fost cultivate cu lupin înainte de însămînţare. Iată de ce, în primăvara aceasta am semănat 100 de ha din care 50 pentru sămînţă şi 50 ca îngrăşămînt verde. Tot ca îngrăşămînt verde, vom mai însămînţa 40 de ha în mirişte îndată după recoltare.

In încheiere, participanţii la consfătuire s-au angajat să introducă cultura lupinului în gospodăriile lor şi au adoptat o chemare către toţi cei ce lucrează pe ogoare pentru extinderea folosirii acestei plante ca îngrăşămînt verde. De asemenea, şi-au exprimat dorinţa ca oamenii de ştiinţă să facă cercetări mai amănunţite privind cultura acestei importante plante.

V. CAZACU

Informaţii

Gospodăriile agricole colective din regiunea Constanţa, şi-au cumpărat anul acesta peste 1.400 vaci cu lapte, 450 scroafe, 40.000 de oi, precum şi 67.000 păsări şi 978 stupi de albine. Multe gospodării, printre care Cegani, Ciobanu, Dăeni şi altele, au început să crească porci în turme mari pe terenurile din lunca inundabilă a Dunării.

★

Peste 140 gospodării colective din regiunea Cluj au împărţit în acest an avansuri în bani din veniturile realizate prin contractări de produse agricole, valorificarea legumelor, a fructelor, precum şi din veniturile ramurilor anexe. Astfel, gospodăriile agricole colective din Apahida, Ocna Dej şi Cîţcău au împărţit colectiviştilor avansuri băneşti lunare de cîte 10 lei pentru fiecare zi-muncă.

★

Peste 3.000 de copii ai muncitorilor din agricultură şi silvicultură îşi petrec anul acesta vacanţa de vară în cele mai pitoreşti localităţi din ţară. Capacitatea acestor tabere a sporit faţă de anul trecut cu peste 500 de locuri. Pentru desfăşurarea în bune condiţii a activităţii din tabere, Sindicatul muncitorilor din agricultură şi silvicultură a făcut investiţii de peste 2.700.000 lei.

★

In gospodăriile agricole de stat s-a prăşit pentru a treia oară 35 la sută din suprafaţa cultivată cu prăşitoare. Datorită înzestrării cu noi utilaje, gospodăriile agricole de stat execută mecanic toate lucrările de praşit. De asemenea, toate cele 60 gospodării de stat producătoare de sămînţă de porumb dublu hibrid au terminat praşila a treia pe loturile de hibridare.

★

In întreaga ţară, continuă intens recoltarea fîneţelor naturale şi cultivate, precum şi însilozările timpurii. Astfel, fîneţele naturale au fost recoltate de pe o suprafaţă de 470.000 ha, şi au fost însilozate cu peste 32.000 tone furaje. La recoltări, rezultate bune au obţinut regiunile Cluj, Timişoara şi Stalin, iar la însilozări regiunea Constanţa şi Galaţi.

★

Potrivit datelor primite de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, în întreaga ţară, cerealele păioase au fost recoltate pînă zilele acestea de pe o suprafaţă de aproape 350.000 hectare, faţă de 109.000 hectare secerate în perioada corespunzătoare anului trecut.

★

Pînă zilele acestea, gospodăriile agricole de stat au livrat următoarele produse vegetale din planul pe semestrul I/1958: legume 6.766 tone, fructe proaspete 1.015 tone şi 1 0[illegible] vagoane de vin.

Din unitățile cooperatiste

● La puțină vreme după încheierea lucrărilor consfătuirii de la Constanța, colectiviștii din Osmanu, regiunea Galați, au trecut la mărirea fermelor de animale. Gospodăria posedă astăzi 60 de vaci de lapte, 52 de scroafe, peste 1.500 de păsări. Acțiunea de sporire a efectivului de animale continuă.

● Chemarea consfătuirii de la Constanța a constituit pentru membrii întovărășirii „23 August" din Oltenița un îndreptar în muncă. Luptînd pentru sporirea producției de cereale ei au plivit griul de 2 ori și i-au aplicat îngrășăminte. Producția le răsplătește eforturile din plin: peste 2.000 de kg la ha. Pentru fondul de bază ei au reținut 1 la sută din producție. Avînd în vedere producția obținută, socotim că se pot aloca mai multe cereale fondului de bază.

ÎNVAȚĂ SECRETUL RECOLTELOR MARI

In lanul de porumb, inginerul Ion Dinga explică membrilor gospodăriei colective din Otopeni — București, importanța copilitului.

Cînd lipsește sprijinul organelor raionale...

Colind țara în lung și în lat... Peste tot văd schele și iarăși schele. Se construiește mult, mult mai mult decît în anii trecuți. Cind am spus: „peste tot se construiește" nu m-am referit și la unele gospodării colective din raionul Găești. Aceste gospodării — din fericire nu prea multe la număr — n-au ridicat în ultimii ani nici măcar o singură construcție. De ce? Nu au nevoie de grajduri și magazii? Dimpotrivă. Construcțiile existente reprezintă abia 30 la sută din necesar.

E drept, în raionul Găești se află gospodării colective ca cele din Broșteni, Jugureni și altele care au de acum construcțiile necesare unei dezvoltări multilaterale. Colectiviștii din Jugureni, de exemplu, și-au ridicat o mîndrețe de grajd, un saivan, un coteț de păsări, siloz etc. Cei din Broșteni au și ei un grajd pentru 50 de capete, o maternitate pentru 20 de scroafe, un saivan pentru 1. 00 de oi, siloz...

Cu totul alta e însă situația la gospodăriile colective din comunele Ștefan cel Mare și Petrești. Convinși că fermele zootehnice sînt aducătoare de venituri, cele 2 gospodării au cumpărat, fiecare, cite 5 scroafe pentru a pune bazele unui nucleu de animale. Neavînd maternitate, scroafele și purceii au fost ținuți într-un țarc îngrădit, în bătaia vîntului, ploii, soarelui. Nefiind bine adăpostiți și îngrijiți este ușor de înțeles că o parte din purcei au murit. In aceeași situație se află și colectiva din comuna Marteni, care ține oile și scroafele sub cerul liber. In asemenea condiții nu se poate vorbi de rentabilitatea creșterii animalelor. Cit privește gospodăria din Găești, comună centru de raion, aici nici măcar nu se pune problema construcțiilor zootehnice din cauză că această unitate nu se gîndește încă să-și procure animale de producție.

Din păcate există în raionul Găești și o situație inversă: construcțiile ridicate în unele unități sînt complet nefolosite sau folosite numai în mică măsură. Un exemplu în această privință ni-l oferă gospodăria colectivă din Meri care a construit acum 3 ani maternitate de scroafe și îngrășătorie de porci. Fiecare construcție are o capacitate de 30 de capete. Ele au rămas însă complet nefolosite. Colectiva din Cuparu are un grajd pentru 40 de animale mari. Grajdul a costat o mulțime de bani și e folosit pentru a adăposti doar cîteva animale de muncă și trei vaci. Cită risipă de spațiu, de bani. Au trecut 5 ani de cînd gospodăria colectivă din Broșteni ține 160 de oi într-un saivan în care ar putea să încapă ușor 1.000 de capete.

In afară de folosirea nerațională a construcțiilor, oglindită în exemplele de mai sus, în raionul Găești se mai ridică și problema costului obiectivelor construite. Grajdul — încăpător, trainic și frumos — al gospodăriei colective din Broșteni a costat 300.000 de lei. Dacă s-ar fi folosit fondurile mai gospodărește, dacă s-ar fi întrebuințat materiale din resurse locale, acest grajd care de multă vreme adăpostește doar 5 vaci, s-ar fi putut construi numai cu 150—160 mii lei.

Tot pe linia unei activități nesatisfăcătoare se situează și faptul că doar foarte puține din construcțiile planificate pe anul 1958 au fost începute pînă la jumătatea anului.

Am vorbit numai în treacăt despre realizări și am insistat în mod deosebit asupra lipsurilor existente în unele gospodării din raionul Găești, întrucît aceste lipsuri sînt destul de serioase, iar lichidarea lor trebuie făcută în scurt timp.

Cum? In privința folosirii întregii capacități a construcțiilor existente lichidarea lipsurilor se poate face ușor prin procurarea de animale. Suprafețele mari de miriște, dacă vor fi semănate cu plante furajere, vor putea asigura hrana animalelor ce se procură de acum înainte. Mai grea, dar nu de nerezolvat, este problema construcțiilor ce trebuie ridicate. Regiunea posedă piatră, lemn suficient, piatră de var, iar colectiviștii pot să facă singuri cărămida și chiar țigla de care au nevoie dacă li se pun la dispoziție, fie și pentru o perioadă scurtă, presele trebuincioase.

Tocmai ținînd seama de aceste posibilități, ne întrebăm mirați cum de a putut dăinui o asemenea stare de lucruri nesatisfăcătoare în unele colective din raion? Este de dorit ca organele regionale să analizeze felul cum sfatul popular raional a îndrumat gospodăriile colective din raion, iar dacă e cazul — și noi credem că e — să tragă la răspundere pe cei care, avînd sarcina să se ocupe de construcțiile din unitățile agricole cooperatiste, nu le-au îndrumat sau le-au îndrumat cu incompetență.

P. FLORICA

PE O CALE BUNĂ

(Urmare din pag. 1-a)

Saravale anul trecut? Ei au mers ca și în anii anteriori pe linia celei mai ușoare rezistențe cultivînd puține plante tehnice. Nu s-a insistat nici asupra încheierii de contracte cu unitățile statului. Ba, ceva mai mult, o mare parte din produsele vegetale și animale au fost autoconsumate de către membri; situația nu s-a prezentat mai bine nici în sectorul zootehnic; la sfîrșitul anului trecut, gospodăria avea ca proprietate obștească 24 de taurine din care numai 9 vaci de lapte, 25 de scroafe, 292 de oi mame, ceea ce față de terenul de atunci al gospodăriei era foarte puțin

★

Pentru colectiviștii din Saravale recomandările consfătuirii de la Constanța, au însemnat un prețios ajutor în vederea îndepărtării greșelilor săvîrșite în anul trecut. Pe baza recomandărilor s-a trecut la revizuirea planului de producție pe anul în curs și la întocmirea unui plan de perspectivă pînă în anul 1960, privind dezvoltarea economică și organizatorică a gospodăriei.

Unele din prevederi au și fost traduse în fapt. Astfel, suprafața cultivată cu plante tehnice s-a mărit simțitor: numai cu sfeclă de zahăr, bunăoară, au fost însămînțate anul acesta 100 de hectare, față de 60 de hectare în 1957. Au fost încheiate contracte pentru livrarea de diferite produse vegetale și animale; s-a luat de asemenea hotărîrea să se îngrașe și să se predea statului un însemnat număr de porcine și de taurine. Din sumele primite de pe urma contractărilor au fost date membrilor, numai pînă la data de 1 iunie 1958, două avansuri bănești. De asemenea, gospodăria cumpără animale de producție pentru întărirea și dezvoltarea sectorului zootehnic. Numărul vacilor și juninciior se ridică la peste 40 de capete. In planul de perspectivă se prevede ca pînă la sfîrșitul anului acesta, efectivul de animale, proprietate obștească, să ajungă la 188 taurine, din care 60 vaci de lapte, 150 porcine, din care 46 de scroafe, 550 de oi, din care 428 oi mame. Pentru asigurarea nutrețurilor necesare hrănirii animalelor, colectiviștii au mărit anul acesta suprafața cultivată cu porumb de siloz la 40 de ha. Pînă la sfîrșitul anului 1960, volumul nutrețurilor însilozate va trebui să sporească la 74 de vagoane.

Una din recomandările consfătuirii de la Constanța pe care colectiviștii din Saravale au pus-o în practică este aplicarea acordului individual cu retribuție suplimentară. Această formă de organizare a muncii se dovedește foarte potrivită pentru îmbinarea intereselor obștești cu cele personale. Ca dovadă, acum participarea la muncă a colectiviștilor la lucrările de prășit a ajuns să fie de aproape sută la sută în timp ce anul trecut, în aceeași perioadă, ea atingea abia 45—50 la sută. Participarea la muncă a făcut ca pînă la mijlocul lui iunie prășitul porumbului să fie executat de 3 ori; anul trecut pînă la aceeași dată fusese prășit o singură dată.

Colectiviștii din Saravale se găsesc la începutul unui drum bun. Conducerea gospodăriei, organele de stat și agricole raionale, trebuie să vegheze însă ca greșelile săvîrșite în anii trecuți să nu se mai repete, iar planul de perspectivă să nu rămînă un simplu petic de hîrtie.

CRESCĂTOARE DE PĂSĂRI

Ioana Ioniță de la gospodăria agricolă colectivă Romînești, regiunea Ploești, are în grija sa 1.000 de păsări. Iat-o servindu-le „masa" de dimineață.

Zoresc terminarea construcțiilor

In planul de producție pe 1958 colectiviștii din comuna Făcăeni, raionul Fetești, au trecut, printre altele, la executarea a numeroase construcții necesare sectorului zootehnic. Printre acestea se numără 3 grajduri pentru animale mari, un saivan, o puierniță, o bae pentru oi, magazie de cereale și două pătule. Pentru ca prețul de cost al construcțiilor să fie cît mai scăzut, colectiviștii au hotărît să folosească cît mai mult resursele locale. De aceea, harnicii colectiviști din Făcăeni, au făcut peste 160.000 de cărămizi, au strîns 4.000 snopi de stuf, 60 m.c. mărăcini etc.

CONSTANTIN FRINCU
corespondent

* * *

Intovărășirea primește noi membri

Nu de mult la întovărășirea „1 Mai" din comuna Cîndești, raionul Buhuși, a avut loc o adunare generală. Scopul: primirea de noi membri și formarea fondului de bază.

Peste 41 de cereri au avut de aprobat membri întovărășirii din Cîndești. Printre cei înscriși se numără Gheorghe V. Crăciun care a adus toate cele 6 ha de teren arabil, Gheorghe Gh. Crăciun cu 2,40 ha, Nicolae Gh. Gherasim cu 1,50 ha și alții.

Tot cu prilejul acestei adunări întovărășiții au hotărît ca din produsele realizate, să repartizeze fondului de bază 5 la sută. Din banii obținuți vor cumpăra semănători și un trior.

TACHE VASILACHE
corespondent

* * *

Prima din raion

Urmînd exemplul celor peste 500 de familii de vechi întovărășiți, văzînd roadele muncii în comun, ultimii țărani muncitori din comuna Bistrița, raionul Turnu Severin, au pornit pe drumul agriculturii socialiste.

Astfel comuna Bistrița este prima comună complet cooperativizată din raionul Turnu Severin.

BENGA CONSTANTIN
corespondent

* * *

Prășesc pentru a treia oară

De întreținerea culturilor prășitoare s-a ocupat în mod deosebit în această vară conducerea gospodăriei de stat Țintești, raionul Buzău. Primul prășit a fost început și executat de îndată ce plantele au răsărit. Astfel în perioada de secetă culturile n-au avut prea mult de suferit.

La prășitul întîi și al doilea, la porumb și fasole, s-au folosit la această gospodărie numai mijloace mecanizate. Acum se execută cel de-al treilea prășit mecanic al porumbului. Pînă mai zilele trecute au fost prășite mai bine de 50 ha din cele 100 ha însămînțate cu porumb dublu hibrid pentru sămînță.

La muncile de întreținere a culturilor s-au evidențiat tractoriștii Alexandru Banciu, C. Ursu, N. Erinescu care au făcut lucrări de bună calitate și și-au depășit zilnic normele de lucru cu 10-15 la sută.

Activitatea în producție — școala cea mai bună

Cu ani în urmă, inginerul Nicolae Săndulescu se putea considera mulțumit. Ocupa funcția de conferențiar la Institutul agronomic din București și era fericit văzîndu-se înconjurat de studenți, ajutîndu-i să-și însușească cunoștințele de ingineri. Intr-o bună zi însă a auzit că la gospodăria agricolă de stat „Alexandru Sahia" din comuna Mînăstirea, raionul Oltenița, este nevoie de un inginer șef. A cerut să se ducă și cererea i-a fost aprobată. A găsit din prima zi înțelegere din partea directorului unității, tov. Aurel Bodnăraș, a știut să-și apropie muncitorii. Incă de la început, din toamna lui 1956, de cînd a pornit să lucreze în noua muncă, inginerul Săndulescu a avut multe probleme de rezolvat. Pînă atunci, griul și mai ales porumbul se cultivau pe suprafețe destul de mici. A organizat desțelenirea a sute de hectare. Ca urmare, în anul următor, suprafața cultivată cu grîu a crescut cu aproape 150 de ha, iar cea cu porumb cu 700 de ha. Dar acest lucru nu era suficient. Trebuiau obținute și recolte bogate. Gospodăria avea peste 8.000 ha teren, situat „în baltă" dar și „pe deal". Producții mari la ha se puteau obține numai în condițiile aplicării unei agrotehnici diferențiate și folosirii chibzuite a tuturor mijloacelor mecanizate. Ceea ce treptat s-a și făcut. Cînd a venit vremea strîngerii recoltei rezultatele obținute au întrecut așteptările. Producția medie de griu planificată a fost depășită cu 1.137 kg la ha. De pe o suprafață de 1.072 ha s-a strîns o recoltă medie de 2.704 kg la ha. La porumb s-au obținut depășiri și mai mari. Recolta la hectar pe întreaga gospodărie a trecut de 5.200 kg, iar pe o suprafață de 400 ha producția s-a ridicat la peste 7.000 kg. Sectorul producției vegetale a dat anul trecut un beneficiu de 1.400.000 lei.

Pe cînd lucra la Institutul agronomic din Capitală, inginerul Săndulescu avusese prilejul să remarce activitatea tînărului inginer E. Leoveanu. In cîteva rînduri, au stat de vorbă pe îndelete. Omul se simțea atras de problemele terenului. Gospodăria de stat Mînăstirea avea mari posibilități de dezvoltare a creșterii animalelor.

De altfel, „în baltă" se ridicaseră o seamă de construcții. Apoi canalul Scoiceni, care trece prin mijlocul gospodăriei era un loc prielnic pentru creșterea raților. Noul inginer șef s-a gîndit că n-ar fi rău să încredințeze acest sector inginerului Leoveanu. N-a fost greu să-l convingă, deși acesta avea destule motive să rămînă în București (soția urma cursurile unei facultăți).

Peste puțin timp (în toamna anului 1956) în sectorul zootehnic al gospodăriei din Mînăstirea s-a simțit mîna unui specialist priceput, a unui bun gospodar. El a acordat o atenție deosebită selecției animalelor, s-a îngrijit de crearea unei tabere de vară pentru creșterea porcilor etc. Lucrurile au început să meargă din ce în ce mai bine. Anul trecut, producția pe cap de vacă furajată s-a ridicat la 2.350 litri lapte, cu 150 litri peste nivelul planificat. Ferma de oi a crescut mult. In prezent, gospodăria are peste 6.300 oi de rasă țigaie. S-a creat un complex avicol specializat în creșterea raților, cu o stație de incubație, zeci de hale și cîteva puiernițe.

Inginerul Leoveanu nu se va opri aici. Ne-a împărtășit planuri mult mai mari. Judecind după rezultatele obținute pînă în prezent sîntem încredințați că le va duce la capăt. Și aceasta îi va aduce satisfacții cu mult mai mari, decît îi oferea munca pe care o desfășura pe vremuri la Institutul din București. La fel și inginerul N. Săndulescu. De aceea, nici unul, nici celălalt n-au regretat niciodată hotărîrea pe care au luat-o de a lucra în gospodăria agricolă de stat Mînăstirea, unde au avut și au posibilitatea să pună în practică toate cunoștințele lor de ingineri.

T. TEODOR

Insilozează mari cantități de nutrețuri

După consfătuirea de la Constanța, un număr tot mai mare de gospodării agricole colective din regiunea Galați se dezvoltă multilateral — organizîndu-și pe lîngă ramura de bază, cultura cerealelor, ferme de animale și păsări.

Fiind în plin sezon acțiunea de însilozare a nutrețurilor timpurii, am poposit de curînd în cîteva unități agricole cooperatiste din regiune.

— Faptul că în prezent gospodăria noastră are sectorul zootehnic dezvoltat — mi-a spus tov. inginer Ion Badea — zootehnistul gospodăriei colective din Oprișănești, raionul Filimon Sîrbu, se datorește în mare măsură asigurării unor cantități îndestulătoare de nutrețuri însilozate. Aceeași atenție o dăm și anul acesta. Pînă în prezent colectiviștii au însilozat circa 200 tone de secară masă verde și lucernă, urmînd a însiloza zilele acestea încă 200 tone de borceag și lucernă.

In afară de cele 25 ha. porumb destinat pentru siloz, colectiviștii din Oprișănești au însămînțat zilele trecute în miriști 14 ha. cu porumb furajer.

Am plecat apoi mai departe la gospodăria colectivă „I. L. Caragiale" din comuna Silistraru, raionul Brăila. Pe colectiviști i-am găsit aci chiar în toiul însilozării ierburilor timpurii. Am aflat cu acest prilej că gospodăria a însilozat pînă la 25 iunie a.c., 350 tone de secară și lucernă. In gospodărie urmează să se însilozeze de acum borceagul, porumbul pentru siloz, precum și nutrețurile însămînțate în culturi duble. Sarcina de însilozare a gospodăriei colective este în acest an de 1.500 tone față de 350 tone cît a fost în 1957.

La gospodăria colectivă „Scînteia" din comuna Insurăței, inginerul gospodăriei tov. Emil Bătăuță, mi-a spus printre altele că și aici colectiviștii dau atenția cuvenită însilozării furajelor. Din cantitatea planificată de 1.520 tone pentru acest an, au fost însilozate peste 400 tone de secară și lucernă verde, în amestec cu uruieli de porumb. Avînd asigurate asemenea cantități de nutrețuri, colectiviștilor nu le va fi prea greu să obțină în acest an de la fermele de animale venitul propus de 300.000 lei față de 67.000 lei, cît au realizat în 1957.

Pînă la data de 25 iunie a.c. în gospodăriile colective din raionul Brăila se însilozase aproape 2.600 tone nutrețuri, iar în cele din raionul Călmățui peste 4.500 tone. In comparație cu posibilitățile însemnate pe care le au gospodăriile colective din raionul Brăila media de 41 tone raportată la cele 63 gospodării colective existente în raion, este însă necorespunzătoare. Ținînd seama de acest lucru organele agricole din raionul Brăila trebuie să îndrume gospodăriile colective care au ferme de animale, să însilozeze cantități cît mai mari de nutrețuri. Aceeași atenție se cere a fi acordată și în raioanele Măcin, Liești și Berești care sînt de asemenea rămase în urmă cu acțiunea de însilozare a nutrețurilor.

T. BILBIIE

Au însilozat iarbă verde

Anul trecut colectiviștii din Peciu Nou, regiunea Timișoara, au însilozat 300 tone de furaje. Hrănite cu astfel de furaje, vacile au dat o producție mai mare de lapte și anume; 2.100 litri pe cap de vacă furajată. Urmare rezultatelor obținute colectiviștii de aici au hotărît să însilozeze în acest an 400 tone de diferite furaje. In acest scop, au însămînțat 60 ha cu porumb pentru siloz și 5 ha cu sorg zaharat. In afară de aceste furaje ei au însilozat pînă acum și 80 tone de iarbă verde.

S-au evidențiat în această muncă Heinrik Hergat, Iosif Mikler și inginerul Ovidiu Suciu care a îndrumat și condus lucrarea de însilozare.

Atenție la prețul de cost al grîului

...Cind am ajuns la sediul gospodăriei de stat din Afumați era ora 6 dimineața. Am urcat în grabă cele cîteva trepte spre a-l putea „prinde" pe inginerul șef, care tocmai se pregătea să plece la una din secțiile teritoriale. Ca să nu-l rețin am plecat împreună. Pe drum am aflat o seamă de lucruri privind întreținerea culturilor și recoltarea păioaselor în gospodărie. Din cele spuse de tov. Dimache Gheorghe, inginerul șef, am înțeles că în general campania de întreținere a culturilor și de recoltare nu constituie o problemă prea grea pentru gospodărie. Aceasta datorită faptului că tractoarele, combinele, batozele și secerătorile-legători au fost reparate din vreme și s-a făcut instructajul necesar cu toți mecanizatorii. Conducerea gospodăriei s-a străduit să planifice astfel lucrările de întreținere încît atunci cînd va începe recoltatul păioaselor, acestea să nu stingherească secerișul. Astfel, pînă la data de 18 iunie, cînd în gospodărie a început recoltatul orzului, se executaseră două prașile mecanice la porumb, se terminase recoltarea lucernei, coasa I, pe suprafața de 220 ha și transportul ei la locul de depozitare. In acest fel, orzul a putut fi recoltat în scurt timp, ceea ce a permis ca atunci cînd griul a dat în pîrgă, să se poată trece cu toate forțele la recoltarea lui, iar griul să fie transportat zilnic de la combină direct la bazele de recepție Urziceni și București. După cum se vede, mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat Afumați, regiunea București, se străduiesc să strîngă la timp și fără pierderi recolta de păioase.

Desigur că în gospodărie nu toate merg bine. Astfel, baremul de cheltuieli fixat la griu va fi probabil depășit, dacă ținem seama că pînă în prezent, fără lucrările de recoltare a grîului s-au cheltuit per hectar 850 lei, față de 1.050 lei planificați. Aceasta, după cum spune inginerul șef, s-ar datora secetei din toamna trecută, cînd, înainte de însămînțare, a fost nevoie de discuiri repetate. Nu se poate spune că această situație este privită cu nepăsare de conducerea gospodăriei. Tocmai de aceea muncitorii de aici se străduiesc să folosească întreaga capacitate de lucru a mașinilor, lucrările de recoltare să le facă cu economii cît mai mari, să înlăture timpii morți și să lucreze într-un ritm cît mai repede pentru a nu se pierde nici un bob din noua recoltă. După felul cum i-am văzut muncind pe mecanizatorii gospodăriei agricole de stat Afumați, nu mă îndoiesc că acest lucru va fi îndeplinit.

MARIANA NICOLAU

Pentru extinderea brigăzilor permanente în S.M.T.-uri

In expunerea făcută la consfătuirea de la Constanța a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat necesitatea extinderii brigăzilor permanente din S.M.T. arătînd că această formă de organizare a muncii asigură executarea unui volum sporit de lucrări, la un preț de cost scăzut.

Convinse de avantajele acestui sistem de lucru, conducerile multor stațiuni de mașini și tractoare au organizat un număr însemnat de brigăzi permanente. În 1957, în întreaga țară au funcționat 749 brigăzi de tractoriști care au executat toate lucrările agricole din timpul anului la aceleași gospodării colective. In prezent, în S.M.T.-uri sînt organizate în brigăzi permanente 4.050 de tractoare, iar alte 5.207 sînt repartizate să lucreze tot anul la aceleași unități, fără să fie însă constituite în brigăzi. Cum e și firesc, cel mai mare număr de brigăzi permanente există în regiunea Constanța (1.237 de tractoare ce rămîn și iarna în gospodăriile colective și 1.200 de tractoare permanentizate care în cursul iernii revin la stațiune).

Tabăra de cîmp a brigăzii condiție principală a succeselor

Incă din anul 1957, Direcția generală S.M.T. a atras atenția conducerilor stațiunilor că pentru ca brigăzile permanente să funcționeze în bune condiții, este necesar ca acestora să li se organizeze în gospodăriile colective tabere de cîmp, folosindu-se în acest scop construcțiile potrivite.

In unele unități agricole cooperatiste nu există construcții ce se pot preta unor astfel de amenajări. Ce se poate face în acest caz, pentru ca totuși brigăzii permanente să i se creeze o bună „tabără" de muncă? S.M.T. Carei, de pildă, a rezolvat această problemă repartizînd brigăzilor permanente vagoanele de cîmp vechi, ce nu mai erau folosite de către mecanizatorii, în care între altele, li s-au amenajat mici ateliere necesare reparațiilor mașinilor.

Ateliere mecanice amenajate în vagoane de cîmp (în lipsa vremelnică a construcțiilor necesare) există și la alte brigăzi permanente în S.M.T.-urile din regiunile: Galați, Timișoara etc.

Pentru ca brigăzile permanente să-și poată desfășura activitatea în bune condiții, mai este necesar ca la locul de producție să se amenajeze cu sprijinul consiliului de conducere al gospodăriilor colective și al sfaturilor populare, depozite de carburanți și lubrifianți, de piese de schimb și de materiale.

Numeroase unități agricole cooperatiste au înțeles necesitatea acestui lucru și în consecință au dat S.M.T.-urilor sprijinul necesar amenajării depozitelor respective. In gospodăria colectivă din comuna Sinoe, regiunea Constanța, de pildă, au fost ridicate pentru membrii brigăzii permanente de la S.M.T. Mihai Viteazu, construcții ce servesc pentru dormitor, bucătărie și sală de mese, precum și remize pentru mașini, atelier de reparații și un subdepozit de carburanți. La fel au procedat colectiviștii din comuna N. Bălcescu, raionul Călărași, care i-au ajutat pe tractoriștii din brigada a 4-a permanentă de la S.M.T. Ciocănești să construiască cu materialele gospodăriei un subdepozit de carburanți și lubrifianți, și un mic atelier necesar îngrijirilor tehnice.

Trebuie subliniat însă că sînt și unele gospodării agricole colective unde deși există posibilități pentru crearea unor tabere permanente pentru mecanizatori (construcții vechi și nefolosite, fabrică de cărămizi etc) nu se acordă sprijinul necesar acestei acțiuni. Așa stau lucrurile la gospodăriile colective din Izbiceni, regiunea Craiova sau Bod, regiunea Stalin, unde datorită faptului că există suprafețe mari cultivabile, brigăzile permanente de tractoare ar putea desfășura o mult mai rodnică activitate, dacă li s-ar crea condiții optime de muncă și de trai.

Brigăzi permanente... pe hîrtie

Potrivit planificării Ministerului Agriculturii și Silviculturii, în cursul anului 1958 trebuie să fie constituite în brigăzi permanente un număr de 5.250 de tractoare din S.M.T. Se pare însă că această sarcină importantă nu este privită cu seriozitate și simț de răspundere, deoarece de la sfîrșitul lunii februarie și pînă la începutul lui iulie, numărul tractoarelor organizate în brigăzi permanente nu a crescut de loc.

Pe de altă parte, un însemnat număr de tractoare din S.M.T. continuă să-și desfășoare activitatea ca și în anii trecuți deși conducerile stațiunilor respective le consideră organizate în brigăzi permanente. La S.M.T. Buda-Ploești, S.M.T. Budești-București etc., o parte din tractoare sînt considerate ca făcînd parte din brigăzi permanente, deși la sfîrșitul campaniilor agricole ele sînt aduse în stațiune, întrucît în gospodăriile respective nu li s-au creat condițiile necesare. Principalii vinovați de această stare de lucruri sînt directorii S.M.T.-urilor care nu-i folosesc pe tehnicienii constructori salarizați de către stațiuni la conducerea și supravegherea lucrărilor de construcții noi sau la amenajarea clădirilor deja existente, care ar putea fi folosite ca tabere permanente pentru mecanizatori.

Instrucțiunile Ministerului Agriculturii și Silviculturii cu privire la munca brigăzilor permanente arată că în scopul evitării transportului inutil al tractoarelor și mașinilor agricole, acestea (cu excepția celor care au nevoie de reparații generale și capitale) să rămînă în comunele unde lucrează. Totuși, unele stațiuni continuă să procedeze ca și în trecut. La S.M.T. Albești, regiunea Suceava, de pildă, toate tractoarele brigăzii a 6-a, care lucrează la gospodăria colectivă din Iurești, ale brigăzii a 7-a de la colectiva din Todireni și ale brigăzii a 5-a de la colectiva din Romînești, au fost aduse în stațiune pentru a fi reparate în vederea muncilor de vară, deși acestor brigăzi permanente li s-au creat remize și mici ateliere pentru reparații, în unitățile deservite. La fel s-a procedat și la S.M.T. Dingeni din aceeași regiune, la S.M.T. Ciamurlia, regiunea Constanța, la S.M.T. Chiraftei, regiunea Galați etc.

Deși aceleași instrucțiuni prevăd că brigada de tractoare permanentă nu poate părăsi gospodăria colectivă unde a fost repartizată, pentru a lucra în alt sector, fără a aduce la cunoștință acest lucru președintelui unității respective, unele S.M.T.-uri nesocotesc dispozițiile primite. La S.M.T. Poiana Mare, ori la S.M.T. Circea, regiunea Craiova, de exemplu, atît în timpul muncilor de primăvară, cît și mai tîrziu, în perioada prășitului, tractoarele și brigăzile permanente au fost deseori dislocate și trimise în alte comune, deși lucrările contractate cu gospodăriile unde fuseseră repartizate brigăzile permanente, nu erau terminate.

★

In multe S.M.T.-uri există acum un mare număr de tractoriști membri ai gospodăriilor colective. Aceștia însă din păcate nu sînt repartizați peste tot locul să lucreze în brigăzile permanente ce deservesc unitățile agricole cooperatiste, ci în brigăzi care lucrează la zeci de kilometri de comunele lor. In sfîrșit, mai trebuie arătat că deși în multe S.M.T.-uri (în special în regiunile Constanța și Galați) există condiții să se treacă chiar la înființarea de sectoare permanente acest lucru nu s-a făcut nicăieri, pînă acum.

Socotim că este de datoria serviciilor regionale S.M.T. din întreaga țară să privească cu spirit de răspundere importanta problemă a organizării brigăzilor permanente, problemă subliniată în mod deosebit în cadrul consfătuirii de la Constanța. Ele trebuie să îndrume și să controleze tot timpul modul cum se desfășoară munca brigăzilor deja înființate și să sprijine înființarea de brigăzi permanente, astfel încît să fie realizat cel puțin numărul de brigăzi planificat pentru anul în curs.

AL. RAICU

Din UNIUNEA SOVIETICA

Comerţul în satele unui raion

M. ȘCELOKOV

Dis-de-dimineață, pe drumurile care duc din orășelul ucrainean Belopolie spre satele din împrejurimi pornesc camioane încărcate cu felurite mărfuri: produse alimentare, țesături, confecții, încălțăminte, mașini de cusut, vase de menaj, aparate de radio și multe altele. Unul din aceste camioane transportă țesături de mătase la magazinul din satul Voronovka, magazin ce aparține cooperativei din localitate. Această cooperativă are 9 magazine și prăvălii în 5 sate.

— Cumpărătorii noștri sînt în cea mai mare parte agricultorii și crescătorii de animale din colhozul „Krasnogvardeeț", ne spune președintele consiliului de conducere al cooperativei, Timofei Brajnik. Colhozul realizează venituri mari, face mari lucrări de construcții, plătește foarte bine zilele-muncă și de aceea în satele noastre crește cererea la cele mai felurite mărfuri. Noi am vîndut colhozului o mare cantitate de materiale de construcție, echipament pentru o nouă casă de cultură, două camioane. Cumpărătorii din satele noastre au cumpărat de la noi țesături în valoare de un milion de ruble, peste 3.000 perechi de încălțăminte de femei, o mare cantitate de confecții, aproape 1.000 de ceasuri de mînă. Colhoznicii membri ai cooperativei ne cer să aducem în magazine mai multe vase de porțelan, instrumente muzicale, cărți interesante. E și firesc, căci anul acesta va crește și mai mult plata pentru zilele-muncă.

Se cer mărfuri tot mai multe și mai bune

Am poposit și în alte sate din raionul Belopolie și pretutindeni mi s-a spus că populația cere tot mai multe mărfuri de calitate superioară. Lucrul acesta nu e de mirare cînd ne gîndim că numai în anii din urmă colhoznicii din acest raion și-au construit 4.600 de case. Cei care se mută în case noi, cumpără șifoniere, bufete, paturi, etajere pentru cărți...

— Cererile cumpărătorilor de la sate nu se deosebesc de fapt acum cu nimic de acelea ale cumpărătorilor de la oraș, ne spune președintele consiliului de conducere al uniunii raionale a cooperativelor de consum, Alexei Smirnov. Noi oferim spre vînzare astfel de mărfuri ca: biănuri, televizoare, racitoare, diferite aparate electrice...

Pentru buna deservire a populației de la sate

Salariații cooperativelor de consum aplică cu succes cele mai noi metode de comerț. La fermele colhozurilor, de pildă, s-au deschis gherete fără vînzători. In sate au apărut magazine de specialitate, s-au deschis librării. Cărțile sînt vîndute și de difuzorii de cărți din rîndul colhoznicilor tineri și al școlarilor, care vizitează taberele de cîmp, fermele de animale și casele colhoznicilor.

In raionul Belopolie sînt în prezent 17.750 de cooperatori — colhoznici, specialiști agricoli, învățători, medici, funcționari. Fiecare din aceștia își primește cota de venit din activitatea cooperativei respective. La sate s-au creat cadre de activiști pe tărîmul cooperației, care ajută la îmbunătățirea comerțului cooperatist. Astfel, joacă un rol însemnat comisiile de prăvălie, alese de membrii cooperativelor în adunările generale ale acestora. Aceste comisii supraveghează respectarea regulilor de comerț și ajută consiliile de conducere ale cooperativelor să organizeze cît mai bine comerțul.

Cooperativele își oferă mărfurile nu numai în magazine. In timpul campaniilor agricole circulă prin raion o prăvălie mobilă și trei camioane echipate pentru comerțul ambulant. In afară de aceasta, fiecare cooperativă sătească trimite pe cîmp căruțe cu băcănii mobile, care duc la brigăzi tutun, țigări, săpun, obiecte de galanterie, băuturi răcoritoare, produse de cofetărie și alte mărfuri.

Uniunea raională a cooperativelor de consum are cîteva întreprinderi proprii: un centru mecanizat pentru prelucrarea legumelor, o fabrică de mezeluri, trei fabrici de pîine, o fermă de iepuri de casă și două de porci, care furnizează carne cantinelor și ceainăriilor de la sate.

Lucrătorii din comerțul sătesc își dau silința să satisfacă cît mai deplin și cît mai bine cerințele populației, să deservească cu cît mai multă atenție pe cumpărători.

Popoarele salută noua inițiativă de pace a Uniunii Sovietice

Problema preîntîmpinării unui atac prin surprindere al unui stat împotriva altuia capătă în stadiul actual al relațiilor internaționale o deosebită importanță. Tocmai datorită acestui fapt, guvernul sovietic a propus includerea acestei probleme pe ordinea de zi a conferinței șefilor de guverne.

Prevenirea unui atac prin surprindere a căpătat în ultimul timp un caracter deosebit de ascuțit datorită primejdiosului procedeu al zborurilor avioanelor militare americane încărcate cu bombe atomice și cu hidrogen deasupra teritoriilor unor state din Europa occidentală și în regiunile arctice, în direcția frontierelor U.R.S.S. Ținînd seama de toate acestea, este ușor de înțeles de ce propunerea cuprinsă în mesajul lui N. S. Hrușciov adresat lui D. Eisenhower s-a bucurat de un larg răsunet internațional, fiind considerat pe bună dreptate ca un nou și important pas pe calea destinderii încordării internaționale.

Uniunea Sovietică a propus să se cadă de acord asupra instituirii unor posturi de control la nodurile de cale ferată, în porturile mari și pe autostrăzi, îmbinîndu-se această măsură cu acțiuni precise în domeniul dezarmării și luîndu-se de asemenea fotografii aeriene în regiunile care au o mare însemnătate din punctul de vedere al prevenirii pericolului unui atac prin surprindere. Bineînțeles că propunerile acestea se bazează pe luarea în considerare — în egală măsură — a intereselor securității părților. Ele prevăd, de exemplu, controlul din aer asupra unor teritorii egale ca mărime ale U.R.S.S. și S.U.A. Ele țin de asemenea seamă de propunerile făcute anterior de puterile occidentale și, în special, de guvernul S.U.A. Din păcate, pînă în momentul de față guvernul S.U.A. nu a manifestat o atitudine favorabilă față de aceste propuneri care ar putea constitui o bază potrivită pentru un acord.

Deși — cum se arată în mesaj — cele două părți recunosc importanța problemei prevenirii unui atac prin surprindere, în ceea ce privește însă căile concrete de rezolvare a acestei sarcini, contra-propunerile făcute de guvernul S.U.A. împreună cu guvernele Marii Britanii și Franței nu dovedesc existența năzuinței de a căuta prin eforturi comune o înțelegere. De aceea, după părerea guvernului sovietic ar fi indicat ca în viitorul apropiat reprezentanți corespunzători, printre care ai departamentelor militare ale celor două părți să se întîlnească pentru a studia în comun aspectele practice ale acestei probleme și să elaboreze în decursul unei perioade precise limitate dinainte, recomandări cu privire la măsurile ce trebuiesc luate pentru prevenirea unui atac prin surprindere. Rezultatele acestor tratative ar putea fi examinate la o conferință a șefilor de guverne.

Propunerea Uniunii Sovietice reprezintă o nouă și incontestabilă dovadă a dorinței de pace a Marii Țări a Socialismului. Popoarele așteaptă ca și S.U.A. să dea dovadă de inițiativă practică în această acțiune.

Scurte știri sportive

● Duminică a luat sfîrșit tradiționala competiție Cupa R.P.R. la fotbal pe anul 1957-1958. Invingînd cu 1-0 (1-0) pe Progresul București, Știința Timișoara a cucerit acest prețios trofeu, care încununează eforturile deosebite și comportarea merituoasă avută de studenții timișoreni în acest an.

● Campionatul categoriei B la fotbal s-a încheiat. Extrem de disputat pînă în ultima etapă el a ținut trează atenția iubitorilor fotbalului. Fruntașii celor două serii Știința Cluj și Farul Constanța au dobîndit dreptul de a participa la campionatul categoriei A.

● Tot duminică s-a încheiat și campionatul categoriei C. Fruntașele celor patru serii echipele C.F.R. Iași, Titanii București, Știința Craiova și Gloria Bistrița au promovat în campionatul categoriei B.

● Echipele noastre de fotbal Dinamo București și Jiul Petroșani, care sînt în turneu peste hotare, au obținut duminică două importante victorii. Dinamo București a învins echipa Aripile Sovietelor din Kuibișev cu scorul de 3-1, iar Jiul pe Spartak Varna cu același scor.

● In meciul triunghiular de atletism feminin Cehoslovacia-Italia-Romînia, disputat la Brno, atletele cehoslovace mai bine pregătite au cîștigat întrecerea. Echipa noastră s-a clasat pe locul al III-lea.

● Sîmbătă au început la Moscova campionatele mondiale de gimnastică. Gimnaștii sovietici și-au impus superioritatea chiar de la primele probe. O comportare remarcabilă au pînă în prezent gimnaștii cehoslovaci. Intrecerile continuă.

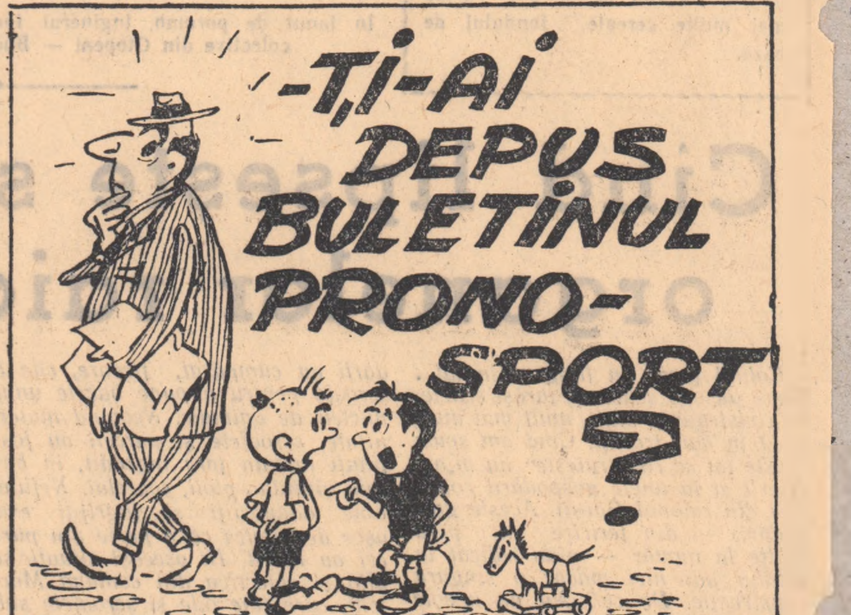
-Ți-ai depus buletinul Pronosport?

Pentru pace, democrație și progres social

La invitația Partidului Comunist din Germania, în zilele de 27-29 iunie 1958 a avut loc la Berlin o consfătuire a reprezentanților a 15 partide comuniste și muncitorești din diferite țări europene. După un schimb de păreri asupra problemei luptei împotriva primejdiei pe care imperialismul american și german o prezintă pentru pacea în Europa, participanții la conferință au adoptat în unanimitate o declarație prin care este condamnată politica dusă de cercurile agresive din S.U.A. și Germania occidentală.

Imperialiștii americani, se spune printre altele în declarație, duc o politică de reînviere a imperialismului german, deoarece ei au nevoie de Republica Federală Germană ca de un principal punct de sprijin în înfăptuirea planurilor lor agresive în Europa. Cercurile guvernante ale Republicii Federale nu fac un secret din faptul că vor să cotropească R. D. Germană. Ele au pretenții teritoriale fățișe față de Polonia, Cehoslovacia și alte țări.

Cele 15 partide comuniste și muncitorești reprezentate la consfătuire, se subliniază în declarație, cer libertate pentru Partidul Comunist din Germania și își exprimă solidaritatea frățească cu comuniștii din Germania occidentală, care duc în ilegalitate o luptă curajoasă și consecventă pentru victoria cauzei păcii.

Politica războiului atomic, dusă de imperialiștii germani și americani, se arată în declarație, face necesar să se aducă la cunoștință maselor acest pericol și cauzele sale pentru a desfășura o luptă cu adevărat populară împotriva ațîțătorilor la război. Este necesar să se înlăture tot ceea ce împiedică această. Politica revizionistă a Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia camuflează rolul agresiv al imperialismului american și german, ușurează astfel manevrele imperialiștilor care au drept scop să provoace derută, slăbește dezvoltarea conștiinței clasei muncitoare și a maselor, aducînd astfel prejudicii luptei pentru pace.

Numai lupta popoarelor, acțiunile îndreptate spre atingerea țelului comun și colaborarea forțelor păcii vor duce la eșecul planurilor imperialiștilor.

In declarație se dă o înaltă prețuire inițiativelor de pace luate de Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste.

In continuarea declarației se arată că participanții la conferință se pronunță pentru tratative între cele două state germane în problema creării unei confederații.

După strălucita victorie a celor 72.000 de greviști din Ferrara

28 de zile a durat eroica grevă a muncitorilor agricoli din provincia italiană Ferrara! 28 de zile de luptă dîrză, neînfricată, în cea mai strînsă unitate, rezistînd tuturor presiunilor marilor moșieri, respingînd încercările poliției de a impune folosirea spărgătorilor de grevă aduși din alte regiuni, trecînd peste toate lipsurile și greutățile! Dar conștința, combativitatea și unitatea muncitorilor agricoli din Ferrara, sprijiniți de solidaritatea și simpatia tuturor forțelor progresiste din Italia au dus la victorie. O victorie obținută împotriva unora dintre cei mai reacționari moșieri, o victorie socotită, pe bună dreptate, un pas înainte în lupta pentru progres a forțelor populare din Italia.

Ziarul „l'Unità" — organ al Partidului Comunist Italian — comentînd importanța acestei victorii își intitulează articolul: **„Satele au arborat drapelele de sărbătoare; victoria muncitorilor agricoli din Ferrara deschide calea spre reformă și progres".** Este limpede că în satele din Ferrara cei 72.000 de greviști nu au dus lupta doar pentru ca să obțină o majorare de 6—10 la sută din partea ce le revine din recoltă și numai ca să împiedice mîrșavele planuri ale moșierilor de a alunga 32.000 de muncitori agricoli de pe pămînturile pe care le muncesc. Greviștii au luptat în interesul tuturor muncitorilor agricoli, al țăranilor săraci, al dijmașilor italieni, în interesul întregului popor muncitor. Scopul principal urmărit de moșierii din Ferrara era de a da o puternică lovitură glorioasei ligi a muncitorilor agricoli care numără în această provincie 100.000 de membri, de a da o lovitură sindicatului unitar și partidelor populare. Dar moșierii au fost înfrînți.

Printre cei dintîi care i-au felicitat pe greviști au fost cooperatorii, sindicatele și oamenii muncii din Bologna, Modena, Ravena, Forli, toți cei care i-au susținut permanent și le-au trimis sute de camioane de alimente, vărsînd și sume importante fondului de rezistență al muncitorilor agricoli din Ferrara.

Acordul încheiat la Ferrara consemnează un principiu fundamental: irigarea pămînturilor, mecanizarea lucrărilor, dezvoltarea livezilor trebuie să fie în folosul întregii populații sătești. Garantînd stabilitatea muncitorilor agricoli pe pămînturile pe care le muncesc, acordul specifică obiectivul extinderii și perfecționării îmbunătățirilor funciare, el pune premiza unui început de industrializare a regiunii.

Dar victoria din ziua de 30 iunie 1958 nu este decît un pas înainte. Pacea și liniștea în toate satele — așa cum arată ziarul „l'Unità" — vor domni și vor fi garantate doar după ce va fi obținută reforma agrară care va da pămînt tuturor țăranilor.

ȚICU SIMION

Muncitorii agricoli din R.F. Germană în luptă pentru drepturile lor

In Republica Federală Germană, moșierii și marii capitaliști, principalii susținători ai dictaturii hitleriste și-au păstrat proprietățile, fabricile și uzinele. Ca în toate țările capitaliste, aparatul de stat deservește aici interesele exploatatorilor de la orașe și sate.

Marii proprietari de pămînt din Germania occidentală stăpînesc terenurile pe o suprafață de sute de mii de hectare și bineînțeles folosesc mîna de lucru salariată. Moșierii și-au mărit cîștigurile în cursul ultimilor ani, extinzînd culturile rentabile cum ar fi legumicultura și pomicultura, dar îndeosebi în urma salariilor de mizerie pe care le plătesc muncitorilor agricoli. Economiștii vest-germani au calculat că muncitorul agricol din R. F. Germană primește în medie 25—30 la sută din salariul muncitorilor industriali. Moșierii reușesc să mențină salariile scăzute în agricultură, datorită șomajului care bîntuie în orașele și satele R. F. Germane și care silește pe mulți oameni ai muncii să accepte cele mai mizerabile condiții de lucru și de trai. Adeseori moșierii recurg la angajarea de muncitori șomeri din Italia, Spania și din alte țări capitaliste pentru a împiedica în felul acesta satisfacerea justelor revendicări ale muncitorilor agricoli vest-germani.

Marii proprietari de pămînt din R. F. Germană au reușit de asemenea, să împiedice pînă acum extinderea prevederilor legislației muncii asupra muncitorilor din agricultură. Ca urmare, nici un fel de lege nu limitează timpul de lucru al muncitorului agricol, nu-i asigură concediul legal de odihnă, ajutor în caz de boală sau de accidente.

Muncitorii din agricultura Republicii Federale Germane, ca și frații lor din industrie sînt hotărîți însă să cucerească prin luptă dreptul lor la o viață mai bună. Un mare rol în lupta împotriva uneltirilor moșierești îl au sindicatele muncitorilor din agricultură organizații largi ale clasei muncitoare care se bucură de o veche tradiție în Germania. Cucerind dreptul la o existență legală, sindicatele muncitorilor din agricultură grupează astăzi în rîndurile lor imensa majoritate a muncitorilor de pe moșii și din fermele capitaliste. Sub conducerea lor, muncitorii din agricultura R. F. Germane, au pornit în primăvara acestui an la luptă pentru îmbunătățirea prevederilor din contractele lor de muncă. Moșierii, deși în urma recoltelor bogate din anul 1957 și al salariilor scăzute din agricultură au obținut iarăși profituri uriașe, au refuzat în multe landuri (provincii) să satisfacă cererile justificate ale muncitorilor agricoli. In landurile Schleswig—Holstein și Baden—Würtemberg, muncitorii agricoli, au reușit numai în urma unei puternice campanii de luptă, să silească pe moșieri să le acorde salariul orar de 20—24 pfeningi deși acesta constituie abia 30—33 la sută din cîștigul orar al mucitorilor din industrie. Pînă la urmă în toate landurile R. F. Germane, muncitorii agricoli, datorită bunei lor organizări și atitudinii lor hotărîte, au obținut satisfacerea revendicărilor lor.

In cursul ultimelor luni a crescut și activitatea politică a muncitorilor agricoli din R. F. Germană, îndreptată împotriva reînarmării atomice a Bundeswehr-ului, pentru întărirea păcii în Europa. Muncitorii agricoli organizați participă cu zecile de mii la mișcarea „împotriva morții atomice", mișcare care cuprinde astăzi mase tot mai largi ale populației din R. F. Germană.

NU ARUNCAȚI PENELE!
GOSPODINE
– Pentru pene puteți obține bani sau mărfuri industriale.
– Jumuliți de 2–3 ori pe an gîștele și rațele vara cînd năpîrlesc.
– Păstrați penele separat după culoare și felul păsării.
– Penele lungi de pe aripi și coadă nu se păstrează — nu au valoare.
– Nu opăriți penele păsărilor tăiate – ele pierd valoarea.
– Vindeți penele achizitorilor și centrelor „PRODEXPORT".
I. C. S. E. PRODEXPORT - G. PERY 5-7

PRODUCATORI

Obțineți scutire la predarea cotei de lînă, prețuri avantajoase și mărfuri prin comerțul de întîmpinare, dacă contractați și predați statului pînă la 15 iulie 1958, cîte:

— 2,500 kg. lînă merinos sau spancă
— 1,200 kg. lînă țigae
— 1,000 kg. lînă stogoșe sau țurcană

pentru fiecare oaie.

Incheiați contracte cu unitățile raionale D.C.A., sau cu echipele D.C.A. care colectează lînă.

LA HORĂ...
LA TÎRG...
CÎȘTIGĂ 2000 LEI
LOZ ÎN PLIC 3 lei
AICI SE VINDE LOZ-PLIC
I. S. „LOTERIA" „LOZ IN PLIC" Prețul unui loz 3 lei
LA MAGAZINELE COOPERATIVELOR DE CONSUM...
I.S. LOTERIA
ȘI LA UNITĂȚILE I.S. LOTERIA
Găsiți LOZ în PLIC

Agricultura în țările de democrație populară

Cooperatorii din satul Goleamo Conare luptă pentru un înalt nivel al agriculturii

Cooperativa agricolă de muncă din satul Goleamo Conare, județul Plovdiv, este una din cele mai mari din Bulgaria. Cu drept cuvînt, întemeietorii ei i-au spus „Gigantul". Gospodăria are 9.600 de hectare de pămînt arabil și cultivă peste 40 de specii de plante.

Cooperatorii din raionul Plovdiv sînt în întrecere cu colhoznicii din raioanele Tiraspol și Slobozia din Republica Sovietică Socialistă Moldovenească, își fac vizite și-și controlează angajamentele. Anul trecut, cooperativa agricolă din Goleamo Conare și multe alte cooperative au fost vizitate de două grupuri de colhoznici moldoveni. Colhoznicii au cercetat tarlalele, au vizitat fermele, curțile cooperativelor, au stat de vorbă cu oamenii, s-au interesat îndeaproape de munca lor și le-au împărtășit experiența lor.

La rîndul lor, mai mulți cooperatori din raionul Plovdiv, care vizitaseră Republica Sovietică Socialistă Moldovenească, au povestit ce au văzut și ce au învățat acolo.

In aceste discuții dintre cooperatorii bulgari și colhoznicii moldoveni s-a născut și minunata inițiativă de a ridica nivelul agriculturii, inițiativă preluată apoi de toți cooperatorii din Bulgaria. Cooperatorii și-au luat angajamente socialiste, salutate și de Comitetul Central al partidului.

A trecut de atunci numai puțină vreme. Dar dacă ați vizita oricare din satele județului Plovdiv, veți vedea marile transformări care au loc pe tarlale, în construcțiile gospodăriei și în cele de interes obștesc. In această privință, cooperatorii din Goleamo Conare se află printre cei dintîi.

Indată după strîngerea culturilor de primăvară, cei trei agronomi ai cooperativei au elaborat un plan de corectare a tarlalelor. Schimbările s-au făcut în cadrul planului de cultură. Tarlalele care nu aveau formă geometrică dreaptă au fost corectate.

In această primăvară, încă înainte de a începe muncile agricole mai importante, cooperatorii au propus să se formeze brigăzi de șoc pentru curățirea tarlalelor și a pășunilor, brigăzi alcătuite din tineri și vîrstnici. Brigăzile au adunat pietrele, au scos tufele de pe tarlale, au curățat pășunile și au săpat canale de adăpat vitele. Sfatul popular al județului a acordat cooperativei îngrășăminte, care au fost aplicate pe o parte din pășuni. Acum crește acolo iarbă înaltă și grasă.

Mecanizatorii și-au luat și ei angajamente socialiste pentru ridicarea agriculturii la un nivel mai înalt. Le-au venit în ajutor și colegii lor moldoveni, trimițînd 15 brigadieri și mecanizatori dintre cei mai buni care au arat și au însămînțat tarlalele cooperativelor agricole din două plăși. O asemenea echipă a venit și în satul Goleamo Conare. Timp de douăzeci de zile, oaspeții au ajutat pe tractoriștii celor trei brigăzi de tractoare din sat să-și însușească metodele avansate de cultivare a pămîntului. Tovarășii moldoveni le-au arătat cum se pot evita crestele înalte și răzoarele adînci la arat, cum să prevină degradarea drumurilor, cum să fie îngrijit pămîntul după ce a fost arat, cum să manipuleze semănătorile și prășitorile. Deosebit de folositoare au fost sfaturile lor cu privire la îngrijirea și întreținerea mașinilor. Grînele însămînțate de ei se deosebesc mult de celelalte: sînt mai dese, cu spic mai mare și mai înalte. Acum, mulți mecanizatori din județul Plovdiv folosesc în muncă metodele tractoriștilor moldoveni.

Multe schimbări s-au făcut și la fermele zootehnice. Organizația de partid și organizația de tineret din Goleamo Conare duc o intensă muncă de lămurire printre tineri pentru a trimite pe cei mai buni dintre ei să lucreze la fermele zootehnice. Dar s-a văzut că această problemă nu se poate rezolva așa de ușor. Pentru a-i atrage pe tineri la această muncă, a trebuit mai întîi să se îmbunătățească condițiile de muncă și de trai la aceste ferme. In urma hotărîrii organizației de partid, consiliul de conducere a îmbunătățit condițiile de cazare și hrană a zootehnicienilor. In camerele de locuit au fost puse paturi cu arcuri, aparate de radio. Tîmplarii au făcut frumoase dulapuri-biblioteci și s-a deschis o cantină specială. S-au alocat mijloace pentru mecanizarea proceselor de muncă în cele două grajduri de vaci. Acum, mulsul și adăpatul vacilor, curățirea grajdurilor se fac cu mijloace mecanice. Curînd, după luarea acestor măsuri, mulți tineri au venit să lucreze la fermele zootehnice. Consiliul de conducere a organizat pentru ei un curs scurt de zootehnie. 27 de tineri zootehnicieni sînt absolvenți ai școlii medii.

A trecut numai jumătate de an de cînd au venit tinerii să lucreze la fermele zootehnice. In acest timp, aspectul fermelor s-a schimbat mult. Se aplică alimentarea individuală a vacilor, spălarea și masarea ugerului. Inregistrarea laptelui muls, a procentului de unt din lapte se face regulat. Fiecare mulgătoare și-a luat angajamentul să mulgă anul acesta cel puțin cîte 3.000 litri de lapte de la fiecare vacă furajată și să aplice complexul de măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor igienice în timpul mulsului și manipulării laptelui. In urma măsurilor luate, cantitatea de lapte a sporit simțitor. Anul acesta se așteaptă ca fiecare vacă să dea în medie cu cîte 500 de litri de lapte mai mult decît anul trecut.

Lucrări interesante se fac și la ferma de păsări. Aici lucrează cîteva fete absolvente ale școlii medii. Două urmează cursurile fără frecvență ale facultății de agronomie. Acum se dă o deosebită atenție îngrijirii puilor mici. In încăperi e curat și frumos. Alimentarea puilor mici se face potrivit normelor științifice. Consiliul de conducere a luat hotărîrea de a spori în scurt timp producția de ouă și de carne de pasăre. Se construiesc apoi încăperi moderne pentru pui și două ferme de păsări. Aceste „fabrici" vor intra în funcțiune încă în acest an.

Rezultatele acestei inițiative vor fi din an în an mai bune, iar cooperatorii din Goleamo Conare vor deveni mai bogați.

CEC
LIBRET DE ECONOMII
Doarme liniștit!
SIGUR ȘI CU FOLOS ÎȘI PĂSTREAZĂ ECONOMIILE LA CEC

Săteni!
PENTRU LUCRĂRILE DE ÎNTREȚINERE A CULTURILOR cumpărați PRĂȘITORI CU TRACȚIUNE ANIMALĂ de la UNITĂȚILE
COOPERAȚIEI de CONSUM

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".